

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคพนวก ก เครื่องมือ

1. แบบสัมภาษณ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

2. แบบสอบถาม

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบสัมภาษณ์

การพัฒนาฐานรากแบบการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์

ข้อมูลที่นำไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ..... นามสกุล.....

ตำแหน่ง.....

สถานที่ทำงาน.....

หมายเลขโทรศัพท์..... หมายเลขโทรศัพท์มือถือ.....

วันที่ให้การสัมภาษณ์..... เดือน..... พ.ศ. เวลา..... น.

สถานที่ให้สัมภาษณ์.....

กรอบแนวคำถามการสัมภาษณ์

1. โรงเรียนของท่านดำเนินการจัดการทำแผนพัฒนาโรงเรียน (แผนยุทธศาสตร์) และแผนปฏิบัติราชการอย่างไร

2. แผนพัฒนาโรงเรียนด้านการบริหารหลักสูตรสถานศึกษามีหรือไม่ ถ้ามี มีลักษณะอย่างไร

3. ด้านการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา

3.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร

3.1.1 โรงเรียนของท่านได้ดำเนินการระบุวิสัยทัศน์/เป้าหมายสิ่งที่จำเป็นต้องรู้ในหลักสูตรหรือไม่อย่างไร

3.1.2 โรงเรียนของท่านมีการพัฒนาหลักสูตรตามความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร

3.1.3 โรงเรียนของท่านมีการจัดเก็บหลักสูตรเป็นระบบหรือไม่อย่างไร

3.1.4 บุคลากรในโรงเรียนของท่านสามารถนำหลักสูตรไปใช้ได้ง่ายและอย่างสะดวกหรือไม่ อย่างไร

3.1.5 บุคลากรที่ใช้หลักสูตร / พัฒนาหลักสูตร มีการແຄດเปลี่ยนแปลงบัน្តความรู้กันหรือไม่ อย่างไร

3.1.6 โรงเรียนของท่านมีการสร้างสิ่งใหม่ในการพัฒนาหลักสูตรหรือไม่ อย่างไร

3.1.7 ขณะที่นำหลักสูตรไปใช้บุคลากร โรงเรียนของท่านมีการเรียนรู้ไปพร้อมกันหรือไม่ อย่างไร

3.2 ด้านการพัฒนาระบวนการเรียนรู้

3.2.1 โรงเรียนของท่านได้ดำเนินการระบุเป้าหมาย/สิ่งที่จำเป็นต้องรู้ในการจัดการเรียนการสอนหรือไม่ อย่างไร

3.2.2 โรงเรียนของท่านมีส่วนเสริมให้ครุภัณฑ์ระบบวนการเรียนรู้ โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความต้นดงของผู้เรียน ฝึกหัดกระบวนการคิด การจัดการ การแข่งขันสถานการณ์ ประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อบังคับและแก้ไขปัญหา การเรียนรู้จากประสบการณ์จริง และการปฏิบัติจริง หรือไม่ อย่างไร

3.2.3 โรงเรียนของท่านมีการจัดเก็บผลงานนักเรียนและผลงานของครูเป็นระบบหรือไม่ อย่างไร

3.2.4 บุคลากรในโรงเรียนของท่านสามารถนำความรู้/เทคนิค/สื่อการเรียนการสอนที่เก็บไว้ในโรงเรียนไปใช้ได้ง่ายและอย่างสะดวกหรือไม่ อย่างไร

3.2.5 โรงเรียนของท่านมีการส่งเสริมให้บุคลากรมีนิสัยรักการอ่าน และไฟล์ข้อมูลต่อเนื่อง การพัฒนาความรู้ต่างๆ ให้สมดุลกับ ปฐกพัฒนาคุณธรรม ค่านิยมที่เดิม หรือไม่ อย่างไร

3.2.6 โรงเรียนของท่านส่งเสริมให้บุคลากรมีการแลกเปลี่ยน แบ่งปัน ความรู้ในด้านการจัดการเรียนการสอนหรือไม่ อย่างไร

3.2.7 บุคลากรในโรงเรียนของท่านมีการสร้างสิ่งใหม่ในกระบวนการเรียนรู้หรือไม่ อย่างไร

3.2.8 โรงเรียนของท่านมีการสนับสนุนส่งเสริมให้บุคลากรเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่หรือวิธีการสอนหรือความสำเร็จ / อุปสรรคที่ได้รับจากการจัดการเรียนการสอนไปพร้อมกับการปฏิบัติงานหรือไม่ อย่างไร

3.3 ด้านการวัดผลประเมินผล

3.3.1 โรงเรียนของท่านได้ดำเนินการระบุเป้าหมาย/สิ่งที่จำเป็นต้องรู้ใน การวัดผลประเมินผลหรือไม่ อย่างไร

3.3.2 โรงเรียนของท่านมีการพัฒนาการวัดผลประเมินผลหรือไม่ อย่างไร

3.3.3 โรงเรียนของท่านมีการจัดเก็บระบบการวัดผลประเมินผลเป็นระบบ หรือไม่ อย่างไร

3.3.4 บุคลากร ในโรงเรียนของท่านสามารถนำอาชีวศึกษา จากการวัดผล ประเมินผลไปใช้ได้ง่ายและอย่างสะดวกหรือไม่ อย่างไร

3.3.5 โรงเรียนของท่านส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรมีการแลกเปลี่ยน แบ่งปันความรู้ด้านการวิจัยและพัฒนาคุณภาพการศึกษาหรือไม่ อย่างไร

3.3.6 โรงเรียนของท่านมีการสร้างสิ่งใหม่ในการวิจัยและพัฒนาคุณภาพการศึกษาหรือไม่ อย่างไร

3.3.7 บุคลากรในโรงเรียนของท่านมีการเรียนรู้เรื่องของการวิจัยและพัฒนาคุณภาพการศึกษาหรือไม่ อย่างไร

3.4 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี

3.4.1 โรงเรียนของท่านได้ดำเนินการระบุเป้าหมายของการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีหรือไม่ อย่างไร

3.4.2 โรงเรียนของท่านมีการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีหรือไม่ อย่างไร

3.4.3 โรงเรียนของท่านมีการจัดเก็บ สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเป็นระบบหรือไม่ อย่างไร

3.4.4 บุคลากรในโรงเรียนของท่านสามารถนำการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีไปใช้ได้ง่ายและอย่างสะดวกหรือไม่ อย่างไร

3.4.5 บุคลากรในโรงเรียนของท่านที่ใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีมีการแลกเปลี่ยน แบ่งปันความรู้กันหรือไม่ อย่างไร

3.4.6 โรงเรียนของท่านมีการสร้างสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ๆ หรือไม่ อย่างไร

3.4.7 ขณะที่นำสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีไปใช้บุคลากรโรงเรียนของท่านมีการเรียนรู้ไปพร้อมกันหรือไม่ อย่างไร

3.5 ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้

3.5.1 โรงเรียนของท่านได้ดำเนินการระบุเป้าหมาย/สิ่งที่จำเป็นต้องรู้ใน การพัฒนาแหล่งเรียนรู้หรือไม่ อย่างไร

3.5.2 โรงเรียนของท่านมีการจัดตั้งและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน หรือไม่ อย่างไร

3.5.3 โรงเรียนของท่านมีการจัดเก็บข้อมูล ภูมิปัญญา/แหล่งเรียนรู้เป็น ระบบหรือไม่ อย่างไร

3.5.4 บุคลากรในโรงเรียนของท่านสามารถนำข้อมูลแหล่งเรียนรู้ไปใช้ได้ ง่ายและอย่างสะดวกหรือไม่ อย่างไร

3.5.5 โรงเรียนของท่านมีการแลกเปลี่ยนแบ่งปันความรู้ระหว่าง โรงเรียน กับภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือไม่ อย่างไร

3.5.6 โรงเรียนของท่านมีการส่งเสริมพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่ใช้ร่วมกันกับ หน่วยงานอื่นหรือไม่ อย่างไร

3.5.7 ขณะใช้แหล่งเรียนรู้บุคลากรในโรงเรียนของท่านมีการเรียนรู้ไป พร้อมกันหรือไม่ อย่างไร

3.6 ด้านการนิเทศการศึกษา

3.6.1 โรงเรียนของท่านได้ดำเนินการระบุเป้าหมายการนิเทศงานวิชาการ หรือไม่ อย่างไร

3.6.2 โรงเรียนของท่านมีการดำเนินการนิเทศงานวิชาการ และการเรียน การสอนในรูปแบบหลากหลาย และเหมาะสมกับสถานศึกษาหรือไม่ อย่างไร

3.6.3 โรงเรียนของท่านมีการจัดเก็บข้อมูลการนิเทศงานวิชาการเป็นระบบ
หรือไม่ อย่างไร

3.6.4 บุคลากรในโรงเรียนของท่านสามารถนำการนิเทศงานวิชาการไป
ใช้ได้ง่ายและอย่างสะดวกหรือไม่ อย่างไร

3.6.5 โรงเรียนของท่านมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และประสบการณ์การ
จัดระบบนิเทศงานวิชาการของสถานศึกษา กับสถานศึกษาอื่นๆ หรือเครือข่ายการนิเทศ
การศึกษาภายในเขตพื้นที่การศึกษาหรือไม่ อย่างไร

3.6.6 โรงเรียนของท่านมีการสร้างความรู้ในการนิเทศงานวิชาการหรือไม่
อย่างไร

3.6.7 โรงเรียนของท่านส่งเสริมให้บุคลากรเรียนรู้การนิเทศงานวิชาการ
ขณะปฏิบัติงานหรือไม่ อย่างไร

3.7 ด้านการแนะแนว

3.7.1 โรงเรียนของท่านได้ดำเนินการระบุเป้าหมาย/สิ่งที่จำเป็นต้องรู้ใน
ด้านการแนะแนวหรือไม่อย่างไร

3.7.2 โรงเรียนของท่านมีการจัดระบบการแนะแนวทางวิชาการหรือไม่
อย่างไร

3.7.3 โรงเรียนของท่านมีการพัฒนาระบบแนะแนวทางวิชาการหรือไม่
อย่างไร

3.7.4 โรงเรียนของท่านมีการจัดเก็บข้อมูลการแนะแนวด้านวิชาการเป็น
ระบบหรือไม่ อย่างไร

3.7.5 บุคลากรในโรงเรียนของท่านสามารถนำผลของการแนะแนวด้านวิชาการไปใช้ได้ง่ายและอย่างสะดวกหรือไม่ อย่างไร

3.7.6 โรงเรียนมีประสานความร่วมมือ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และประสบการณ์ด้านการแนะแนวงานวิชาการกับสถานศึกษา หรือเครือข่ายการแนะแนวภายนอก เนื่องด้วยพื้นที่การศึกษาหรือไม่ อย่างไร

3.7.7 โรงเรียนของท่านมีการสร้างความรู้ใหม่เกี่ยวกับระบบการแนะแนวทางวิชาการหรือไม่ อย่างไร

3.7.8 โรงเรียนส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรมีการเรียนรู้ระบบการแนะแนวทางวิชาการไปพร้อมกันกับการปฏิบัติงานหรือไม่ อย่างไร

3.8 ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพทางการศึกษา

3.8.1 โรงเรียนของท่านได้กำหนดเกณฑ์การประเมิน เป้าหมายความสำเร็จ ของสถานศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาและตัวชี้วัดของกระทรวง เป้าหมายความสำเร็จของเขตพื้นที่การศึกษา หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาหรือไม่ อย่างไร

3.8.2 โรงเรียนของท่านได้วางแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในด้านงานวิชาการ ตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาหรือไม่ อย่างไร

3.8.3 โรงเรียนของท่านมีการพัฒนาระบบประกันคุณภาพทางการศึกษา เพื่อรับการประเมินหรือไม่ อย่างไร

3.8.4 โรงเรียนของท่านมีการจัดเก็บข้อมูลการพัฒนาระบบประกันคุณภาพทางการศึกษาเป็นระบบหรือไม่ อย่างไร

3.8.5 บุคลากรในโรงเรียนของท่านสามารถนำการพัฒนาระบบประกันคุณภาพทางการศึกษาไปใช้ได้ง่ายและอย่างสะดวกหรือไม่ อย่างไร

3.8.6 โรงเรียนมีการแลกเปลี่ยนแบ่งปันความรู้ด้านระบบประกันคุณภาพทางการศึกษาหรือไม่ อย่างไร

3.8.7 โรงเรียนของท่านมีการสร้างความรู้เกี่ยวกับระบบประกันคุณภาพทางการศึกษาหรือไม่ อย่างไร

3.8.8 โรงเรียนของท่านมีการเรียนรู้ระบบประกันคุณภาพทางการศึกษาไปพร้อมกับการปฏิบัติงานหรือไม่ อย่างไร

3.9 ด้านการส่งเสริมสนับสนุนความรู้ทางวิชาการและบริการชุมชน

3.9.1 โรงเรียนของท่านได้ดำเนินการระบุเป้าหมายการส่งเสริมสนับสนุนความรู้ทางวิชาการและบริการชุมชนหรือไม่ อย่างไร

3.9.2 โรงเรียนของท่านมีจัดให้ความรู้ เสริมสร้างความคิด และเทคนิคทักษะทางวิชาการ กับประชาชนในชุมชน ท้องถิ่นหรือไม่ อย่างไร

3.9.3 โรงเรียนของท่านมีการจัดเก็บข้อมูลด้านการส่งเสริมสนับสนุนความรู้ทางวิชาการและบริการชุมชนเป็นระบบหรือไม่ อย่างไร

3.9.4 บุคลากรในโรงเรียนของท่านสามารถนำข้อมูลด้านการส่งเสริมสนับสนุนความรู้ทางวิชาการและบริการชุมชนไปใช้ได้ง่ายและอย่างสะดวกหรือไม่ อย่างไร

3.9.5 โรงเรียนการส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชน ท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการของสถานศึกษาหรือไม่ อย่างไร

3.9.6 โรงเรียนของท่านมีส่วนเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ระหว่างบุคคล ครอบครัว ชุมชน ท้องถิ่น หรือไม่ อย่างไร

.....
3.9.7 โรงเรียนของท่านมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนา
วิชาการกับองค์การต่างๆ หรือไม่ อย่างไร

.....

**แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง**
รูปแบบการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียน
สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้สำหรับ ผู้บริหาร โรงเรียน ครูผู้สอน ใน การบริหารจัดการ หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์
2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 ประเมินด้านการเตรียมความพร้อม ด้านการจัดทำหลักสูตร สถานศึกษา ด้านการวางแผนดำเนินการใช้หลักสูตร ด้านการดำเนินการบริหารจัดการ หลักสูตร(ใช้หลักสูตร) และ ด้านการนิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมินผล โดยใช้แบบประเมินเป็น แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยเก็บรวมรวมข้อมูล กับผู้บริหาร โรงเรียน ครูผู้สอน
 - ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จะใช้เป็นคำาณในการพูดคุยและสัมภาษณ์ อย่างไม่เป็นทางการกับผู้บริหาร โรงเรียน ครูผู้สอน
3. แบบสอบถามนี้ใช้สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้น
4. โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบถูกข้อตามความเป็นจริง

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

นายจอมพล ภูจอมจิต
 ผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
 องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเดินเครื่องหมาย ✓ ลงใน ตามสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

- 1.1 ชาย
- 1.2 หญิง

2. อายุ

- 2.1 21-30 ปี
- 2.2 31-40 ปี
- 2.3 41-50 ปี
- 2.4 51 ปี ขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

- 3.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี
- 3.2 ปริญญาตรี
- 3.3 สูงกว่าปริญญาตรี

4. ประสบการณ์การสอน

- 4.1 1-10 ปี
- 4.2 11-20 ปี
- 4.3 21-30 ปี
- 4.4 มากกว่า 30 ปี

จุดมุ่งหมายของหลักสูตร โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์

1. เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาอื่นที่ตนนับถือ มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์
2. มีความคิดสร้างสรรค์ ไฟร์ไฟเรียน รักการอ่าน รักการอ่าน และรักการค้นคว้า
3. มีความรู้อันเป็นสากล รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและความเริ่มก้าวหน้าทางวิทยาการ มีทักษะและศักยภาพในการจัดการ การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี ปรับวิธีคิด วิธีการทำงาน ได้เหมาะสมกับสถานการณ์
4. มีทักษะและกระบวนการ โดยเฉพาะทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ทักษะการคิด การสร้างปัญหา และทักษะในการดำเนินชีวิต
5. รักการออกกำลังกาย ดูแลตนเองให้มีสุขภาพและบุคลิกภาพที่ดี
6. มีประสิทธิภาพในการผลิตและการบริโภค มีค่านิยมเป็นผู้ผลิตมากกว่าผู้บริโภค
7. เข้าใจในประวัติศาสตร์ของชาติไทย ภูมิใจในความเป็นไทย เป็นพลเมืองดี ยึดมั่นใน วิถีชีวิต และการปกป้องระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประธาน
8. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษาไทย ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี กีฬา ภูมิปัญญาไทย ทรัพยากรธรรมชาติและพัฒนาสังคมล้อม
9. รักประเทศชาติและท้องถิ่น มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามให้สังคม

ตารางภาคผนวกที่ 1 โครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนสังกัดองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์(เวลาเรียน/คาบ/ปี)

กลุ่มสาระ	ช่วงชั้นที่ 1			ช่วงชั้นที่ 2			ช่วงชั้นที่ 3		
	ป.1	ป.2	ป.3	ป.4	ป.5	ป.6	ม.1	ม.2	ม.3
1. ภาษาไทย	200	200	200	200	200	200	160	160	160
2. คณิตศาสตร์	200	200	200	200	200	200	120	120	120
3. วิทยาศาสตร์	120	120	120	120	120	120	120	120	120
4. สังคมศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม				80	80	80	200	200	200
5. สุขศึกษาและพลศึกษา	80	80	80	80	80	80	80	80	80
6. ศิลปะ	80	80	80	40	40	40	40	40	40
7. งานอาชีพและเทคโนโลยี	80	80	80	80	80	80	80	80	80
8. ภาษาต่างประเทศ	80	80	80	120	120	120	120	120	120
9. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน									
9.1 ลูกเล่น	40	40	40	40	40	40	40	40	40
9.2 แนะนำ	40	40	40	40	40	40	40	40	40
9.3 ชุมนุม	-	-	-	-	-	-	40	40	40
10. สาระการเรียนรู้เพิ่มเติม									
10.1 คณิตศาสตร์	-	-	-	-	-	-	-	-	-
10.2 วิทยาศาสตร์	-	-	-	-	-	-	160	160	160
10.3 สังคมศึกษา	-	-	-	-	-	-	-	-	-
10.4 งานอาชีพและ เทคโนโลยี	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	1000	1000	1000	1000	1000	1000	1200	1200	1200

ตารางภาคผนวกที่ 2 โครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนสังกัดองค์กรบริหาร
ส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ (เวลาเรียน/ชั่วโมง/สัปดาห์)

กลุ่มสาระ	ช่วงชั้นที่ 1			ช่วงชั้นที่ 2			ช่วงชั้นที่ 3		
	ป.1	ป.2	ป.3	ป.4	ป.5	ป.6	ม.1	ม.2	ม.3
1. ภาษาไทย	5	5	5	5	5	5	4	4	4
2. คณิตศาสตร์	5	5	5	5	5	5	4	4	4
3. วิทยาศาสตร์	3	3	3	3	3	3	3	3	3
4. สังคมศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม	2	2	2	2	2	2	5	5	5
5. สุขศึกษาและพลศึกษา	2	2	2	2	2	2	2	2	2
6. ศิลปะ	2	2	2	1	1	1	1	1	1
7. งานอาชีพและเทคโนโลยี	2	2	2	2	2	2	2	2	2
8. ภาษาต่างประเทศ	2	2	2	3	3	3	3	3	3
9. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน									
9.1 ลูกเสือ	1	1	1	1	1	1	1	1	1
9.2 แนะนำ	1	1	1	1	1	1	1	1	1
9.3 ชุมนุม	-	-	-	-	-	-	1	1	1
10. สาระการเรียนรู้เพิ่มเติม									
10.1 คณิตศาสตร์	-	-	-	-	-	-	-	-	-
10.2 วิทยาศาสตร์	-	-	-	-	-	-	4	4	4
10.3 สังคมศึกษา	-	-	-	-	-	-	-	-	-
10.4 งานอาชีพและ เทคโนโลยี	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	25	25	25	25	25	25	30	30	30

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการในการบริหารจัดการ
หลักสูตรสถานศึกษา ของโรงเรียน สังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์
คำชี้แจง : ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หากที่สุดมาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด เพียงช่อง
เดียว ให้ตรงกับความคิดเห็นที่แท้จริงของท่านที่มีสภาพปัจจุบันปัญหาและความ
ต้องการในการ บริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา ของโรงเรียน สังกัดองค์กร
บริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	ด้านที่ 1 ปัจจัยและกระบวนการในการใช้หลักสูตร					
1	มีการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการ หลักสูตร					
2	มีการประชุม/อบรมเพื่อเตรียมความพร้อมในการใช้ หลักสูตร					
3	มีสื่อวัสดุอุปกรณ์พร้อมในการใช้หลักสูตร					
4	มีการดำเนินการตามขั้นตอนการใช้หลักสูตร					
	ด้านที่ 2 คุณลักษณะของโรงเรียน ครูและนักเรียน					
5	โรงเรียน ครูและนักเรียนตระหนักรถึงความสำคัญของ หลักสูตร					
6	โรงเรียน ครูและนักเรียนสามารถใช้หลักสูตรให้เกิด ประสิทธิภาพได้					
7	โรงเรียน ครูและนักเรียนบรรลุเป้าหมายตามข้อกำหนด ของหลักสูตร					
8	โรงเรียน ครูและนักเรียนสามารถนำหลักสูตรไปใช้ ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้					
9	นักเรียนมีผลลัพธ์ทางการเรียนสูงขึ้น					
10	นักเรียนมีผลการทดสอบระดับชาติสูงขึ้น					
11	นักเรียนเกิดทักษะจากการใช้หลักสูตร					
12	นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อหลักสูตร					

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	ด้านที่ 5 การบรรลุมาตรฐานหลักสูตรแกนกลาง					
	ด้านที่ 4 ความพึงพอใจในการบริหารจัดการหลักสูตรของครู ผู้บริหารโรงเรียนและประชาชน					
13	ครู ผู้บริหาร โรงเรียนและประชาชนพึงพอใจในการสร้างหลักสูตร					
14	ครู ผู้บริหาร โรงเรียนและประชาชนพึงพอใจในการนำหลักสูตรสู่การเรียนรู้จริง					
15	ครู ผู้บริหาร โรงเรียนและประชาชนพึงพอใจในการผลการใช้หลักสูตร					
16	ครู ผู้บริหาร โรงเรียนและประชาชนมีความพึงพอใจโดยรวม อยู่ในระดับ					
17	มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์					
18	มีความรู้อันเป็นสากล และนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้					
19	ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต					
20	มีความรักชาติ มีจิตสำนึกรักในความเป็นพลเมืองไทย					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จะใช้เป็นค่าตามในการพูดคุยและสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการกับ

ผู้บริหาร โรงเรียน ครูผู้สอน ในประเด็นต่อไปนี้

1. ด้านการเตรียมความพร้อม

2. ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา

3. ด้านการวางแผนดำเนินการใช้หลักสูตร

4. ด้านการดำเนินการบริหารจัดการหลักสูตร(ใช้หลักสูตร)

5. ด้านการนิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมินผล

ชื่อผู้สัมภาษณ์.....

สถานที่.....

ชื่อผู้ถูกสัมภาษณ์.....

วันที่.....

เวลา.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

รูปแบบการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียน

สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้สำหรับ นักเรียน ใน การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของ โรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์
2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 ประเมินด้านการเตรียมความพร้อม ด้านการจัดทำหลักสูตร สถานศึกษา ด้านการวางแผนดำเนินการใช้หลักสูตร ด้านการดำเนินการบริหารจัดการ หลักสูตร(ใช้หลักสูตร) และ ด้านการนิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมินผล โดยใช้แบบประเมินเป็น แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยเก็บรวบรวมข้อมูล กับนักเรียน
 - ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จะใช้เป็นค่าตามในการพูดคุยและสัมภาษณ์ อย่างไม่เป็นทางการกับนักเรียน
3. แบบสอบถามนี้ใช้สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้น
4. โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบถ้วนข้อตามความเป็นจริง

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

นายจอมพล ภูจอมจิต

ผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเปรียบเครื่องหมาย ลงใน ตามสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

- 1.1 ชาย
- 1.2 หญิง

2. อายุ

- 2.1 14-16 ปี
- 2.2 17-19 ปี
- 20 ปี จึ่นไป

3. กำลังศึกษาชั้น

- 3.1 มัธยมศึกษาปีที่ 4
- 3.2 มัธยมศึกษาปีที่ 5
- 3.3 มัธยมศึกษาปีที่ 6

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

**จุดมุ่งหมายของหลักสูตร
โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์**

1. เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาอื่นที่ตนนับถือ มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์
2. มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการอ่าน และรักการค้นคว้า
3. มีความรู้อันเป็นสาขาระบุเพื่อการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการ มีทักษะและศักยภาพในการจัดการ การดื่อสารและการใช้เทคโนโลยี ปรับวิธีคิด วิธีการทำงาน ได้เหมาะสมกับสถานการณ์
4. มีทักษะและกระบวนการ โดยเฉพาะทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ทักษะการคิด การสร้างปัญหา และทักษะในการดำเนินชีวิต
5. รักการออกกำลังกาย ดูแลตนเองให้มีสุขภาพและบุคลิกภาพที่ดี
6. มีประสิทธิภาพในการผลิตและการบริโภค มีค่านิยมเป็นผู้ผลิตมากกว่าผู้บริโภค
7. เข้าใจในประวัติศาสตร์ของชาติไทย ภูมิใจในความเป็นไทย เป็นพลเมืองดี ยึดมั่นใน วิถีชีวิต และการปกป้องระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
8. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษาไทย ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี กีฬา ภูมิปัญญาไทย ทรัพยากรธรรมชาติและพัฒนาสิ่งแวดล้อม
9. รักประเทศชาติและห้องถีน มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามให้สังคม

**ตารางภาคผนวกที่ 3 โครงการสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนสังกัด
องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ (เวลาเรียน/คาบ/ปี)**

กลุ่มสาระ	ช่วงชั้นที่ 1			ช่วงชั้นที่ 2			ช่วงชั้นที่ 3		
	ป.1	ป.2	ป.3	ป.4	ป.5	ป.6	ม.1	ม.2	ม.3
1. ภาษาไทย	200	200	200	200	200	200	160	160	160
2. คณิตศาสตร์	200	200	200	200	200	200	120	120	120
3. วิทยาศาสตร์	120	120	120	120	120	120	120	120	120
4. สังคมศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม									
	80	80	80	80	80	80	200	200	200
5. สุขศึกษาและพลศึกษา	80	80	80	80	80	80	80	80	80
6. ศิลปะ	80	80	80	40	40	40	40	40	40
7. งานอาชีพและเทคโนโลยี	80	80	80	80	80	80	80	80	80
8. ภาษาต่างประเทศ	80	80	80	120	120	120	120	120	120
9. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน									
9.1 ลูกเสือ	40	40	40	40	40	40	40	40	40
9.2 แนะแนว	40	40	40	40	40	40	40	40	40
9.3 ชุมนุม	-	-	-	-	-	-	40	40	40
10. สาระการเรียนรู้เพิ่มเติม									
10.1 คณิตศาสตร์	-	-	-	-	-	-	-	-	-
10.2 วิทยาศาสตร์	-	-	-	-	-	-	160	160	160
10.3 สังคมศึกษา	-	-	-	-	-	-	-	-	-
10.4 งานอาชีพและ เทคโนโลยี	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	1000	1000	1000	1000	1000	1000	1200	1200	1200

ตารางภาคผนวกที่ 4 โครงการสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนสังกัดองค์การ
บริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ (เวลาเรียน/ชั่วโมง/สัปดาห์)

กลุ่มสาระ	ช่วงชั้นที่ 1			ช่วงชั้นที่ 2			ช่วงชั้นที่ 3		
	ป.1	ป.2	ป.3	ป.4	ป.5	ป.6	ม.1	ม.2	ม.3
1. ภาษาไทย	5	5	5	5	5	5	4	4	4
2. คณิตศาสตร์	5	5	5	5	5	5	4	4	4
3. วิทยาศาสตร์	3	3	3	3	3	3	3	3	3
4. สังคมศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม	2	2	2	2	2	2	5	5	5
5. สุขศึกษาและพลศึกษา	2	2	2	2	2	2	2	2	2
6. ศิลปะ	2	2	2	1	1	1	1	1	1
7. การงานอาชีพและเทคโนโลยี	2	2	2	2	2	2	2	2	2
8. ภาษาต่างประเทศ	2	2	2	3	3	3	3	3	3
9. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน									
9.1 ลูกเสือ	1	1	1	1	1	1	1	1	1
9.2 แนะแนว	1	1	1	1	1	1	1	1	1
9.3 ชุมนุม	-	-	-	-	-	-	1	1	1
10. สาระการเรียนรู้เพิ่มเติม									
10.1 คณิตศาสตร์	-	-	-	-	-	-	-	-	-
10.2 วิทยาศาสตร์	-	-	-	-	-	-	4	4	4
10.3 สังคมศึกษา	-	-	-	-	-	-	-	-	-
10.4 การงานอาชีพและ เทคโนโลยี	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	25	25	25	25	25	25	30	30	30

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการในการบริหารจัดการ
หลักสูตรสถานศึกษา ของโรงเรียน สังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์
คำชี้แจง : ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย หรือที่สุด เพียงช่อง
เดียว ให้ตรงกับความคิดเห็นที่แท้จริงของท่านที่มีสภาพปัจจุบันปัญหาและความ
ต้องการในการ บริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา ของโรงเรียน สังกัดองค์กร
บริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1	ด้านที่ 1 ปัจจัยและกระบวนการในการใช้หลักสูตร					
2	มีการประเมินเพื่อเตรียมความพร้อมในการใช้ หลักสูตร					
3	มีสื่อวัสดุอุปกรณ์พร้อมในการใช้หลักสูตร					
4	มีการดำเนินการตามขั้นตอนการใช้หลักสูตร					
	ด้านที่ 2 คุณลักษณะของโรงเรียน ครูและนักเรียน					
5	โรงเรียน ครูและนักเรียนทราบและนักเรียนทราบถึงความสำคัญของ หลักสูตร					
6	โรงเรียน ครูและนักเรียนสามารถใช้หลักสูตรให้เกิด ประสิทธิภาพได้					
7	โรงเรียน ครูและนักเรียนบรรลุเป้าหมายตามข้อกำหนด ของหลักสูตร					
8	โรงเรียน ครูและนักเรียนสามารถนำหลักสูตรไปใช้ ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้					
9	นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น					
10	นักเรียนมีผลการทดสอบระดับชาติสูงขึ้น					
11	นักเรียนเกิดพัฒนาการใช้หลักสูตร					
12	นักเรียนมีເຕັກຕິທີ່ດີຕ່ອງหลักสูตร					

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	ด้านที่ 4 ความพึงพอใจในการบริหารจัดการหลักสูตรของครูผู้บริหารโรงเรียนและประชาชน					
13	ครูผู้บริหาร โรงเรียนและประชาชนพึงพอใจในการสร้างหลักสูตร					
14	ครูผู้บริหาร โรงเรียนและประชาชนพึงพอใจในการนำหลักสูตรสู่การเรียนรู้จริง					
15	ครูผู้บริหาร โรงเรียนและประชาชนพึงพอใจในการนำใช้หลักสูตร					
	ด้านที่ 4 ความพึงพอใจในการบริหารจัดการหลักสูตรของครูผู้บริหารโรงเรียนและประชาชน					
16	ครูผู้บริหาร โรงเรียนและประชาชนมีความพึงพอใจโดยรวม อよุ่ในระดับ					
ด้านที่ 5 การบรรลุมาตรฐานหลักสูตรแกนกลาง						
17	มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์					
18	มีความรู้อันเป็นสำคัญ และนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้					
19	ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต					
20	มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จะใช้เป็นคำแนะนำในการพูดคุยและสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการกับผู้บริหาร โรงเรียน ครูผู้สอน ในประเด็นต่อไปนี้

1. ด้านการเตรียมความพร้อม

.....

.....

2. ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา

3. ด้านการวางแผนดำเนินการใช้หลักสูตร

4. ด้านการดำเนินการบริหารจัดการหลักสูตร(ใช้หลักสูตร)

5. ด้านการนิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมินผล

ชื่อผู้สำนักงาน..... สถานที่.....
 ชื่อผู้รูกับสำนักงาน..... วันที่..... เวลา.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
 RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

**แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง
รูปแบบการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียน
สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์**

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้สำหรับ ผู้บริหาร โรงเรียน ครูผู้สอน ใน การบริหารจัดการ หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์
2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 ประเมินด้านการเตรียมความพร้อม ด้านการจัดทำหลักสูตร สถานศึกษา ด้านการวางแผนดำเนินการใช้หลักสูตร ด้านการดำเนินการบริหารจัดการ หลักสูตร(ใช้หลักสูตร) และ ด้านการนิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมินผล โดยใช้แบบประเมินเป็น แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยเก็บรวบรวมข้อมูล กับผู้บริหาร โรงเรียน ครูผู้สอน
 - ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จะใช้เป็นคำาณในการพูดคุยและสัมภาษณ์ อย่างไม่เป็นทางการกับผู้บริหาร โรงเรียน ครูผู้สอน
3. แบบสอบถามนี้ใช้สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้น
4. โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบถูกข้อตามความเป็นจริง

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

นายจอมพล ภูจอมจิต
ผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเป็นเครื่องหมาย ลงใน ตามสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

- 1.1 ชาย
- 1.2 หญิง

2. อายุ

- 2.1 21-30 ปี
- 2.2 31-40 ปี
- 2.3 41-50 ปี
- 2.4 51 ปี ขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

- 3.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี
- 3.2 ปริญญาตรี
- 3.3 สูงกว่าปริญญาตรี

4. ประสบการณ์การสอน

- 4.1 1-10 ปี
- 4.2 11-20 ปี
- 4.3 21-30 ปี
- 4.4 มากกว่า 30 ปี

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเพื่อประเมินผลการพัฒนารูปแบบการบริหารหลักสูตรสู่หลักสูตร
ห้องถัน “กาฬสินธุ์ศึกษา” (KALASIN MODEL) ของโรงเรียนในสังกัด องค์กร
บริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์

คำชี้แจง : ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หากที่สุดมาก ปานกลาง น้อยที่สุด เพียงช่อง
เดียวให้ตรงกับความคิดเห็นที่แท้จริงของท่าน

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	ด้านที่ 1 ปัจจัยและกระบวนการในการใช้หลักสูตร					
1	มีการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการ หลักสูตร					
2	มีการประชุม/อบรมเพื่อเตรียมความพร้อมในการใช้ หลักสูตร					
3	มีสื่อวัสดุอุปกรณ์ร่วมในการใช้หลักสูตร					
4	มีการดำเนินการตามขั้นตอนการใช้หลักสูตร					
	ด้านที่ 2 คุณลักษณะของโรงเรียน ครูและนักเรียน					
5	โรงเรียน ครูและนักเรียนตระหนักรถึงความสำคัญของ หลักสูตร					
6	โรงเรียน ครูและนักเรียนสามารถใช้หลักสูตรให้เกิด ^{การบริหารจัดการ} ประสิทธิภาพได้					
7	โรงเรียน ครูและนักเรียนบรรลุเป้าหมายตามข้อกำหนด ของหลักสูตร					
8	โรงเรียน ครูและนักเรียนสามารถนำหลักสูตรไปใช้ ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้					
9	นักเรียนมีผลลัพธ์ทางการเรียนสูงขึ้น					
10	นักเรียนมีผลการทดสอบระดับชาติสูงขึ้น					
11	นักเรียนเกิดทักษะจากการใช้หลักสูตร					
12	นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อหลักสูตร					

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	ด้านที่ 4 ความพึงพอใจในการบริหารจัดการหลักสูตรของครุ ผู้บริหารโรงเรียนและประชาชน					
13	ครุ ผู้บริหาร โรงเรียนและประชาชนพึงพอใจในการสร้างหลักสูตร					
14	ครุ ผู้บริหาร โรงเรียนและประชาชนพึงพอใจในการนำหลักสูตรสู่การเรียนรู้จริง					
15	ครุ ผู้บริหาร โรงเรียนและประชาชนพึงพอใจในการนำหลักสูตร					
16	ครุ ผู้บริหาร โรงเรียนและประชาชนมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับ					
	ด้านที่ 5 การบรรลุมาตรฐานหลักสูตรแกนกลาง					
17	มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์					
18	มีความรู้อันเป็นสาがら และนำไปใช้ประโยชน์ได้ในชีวิตประจำวันได้					
19	ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต					
20	มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จะใช้เป็นค่าตามในการพูดคุยและสัมภาษณ์อย่างไม่เป็น

ทางการกับ

ผู้บริหาร โรงเรียน ครุผู้สอน ในประเด็นต่อไปนี้

1. ด้านการเตรียมความพร้อม

.....

.....

2. ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา

3. ด้านการวางแผนดำเนินการใช้หลักสูตร

4. ด้านการดำเนินการบริหารจัดการหลักสูตร(ใช้หลักสูตร)

5. ด้านการนิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมินผล

ชื่อผู้สัมภาษณ์..... สถานที่.....
 ชื่อผู้ถูกสัมภาษณ์..... วันที่..... เวลา.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สำหรับนักเรียน

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้สำหรับ นักเรียน ใน การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของ โรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์
2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 ประเมินผลการพัฒนารูปแบบการบริหารหลักสูตรสู่หลักสูตรท้องถิ่น “กาฬสินธุ์ศึกษา” (KALASIN MODEL) ของโรงเรียนในสังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ประเมินด้านการเตรียมความพร้อม ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการวางแผนดำเนินการใช้หลักสูตร ด้านการดำเนินการบริหารจัดการหลักสูตร(ใช้หลักสูตร) และ ด้านการนิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมินผล โดยใช้แบบประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียน
 - ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จะใช้เป็นคำแนะนำในการพูดคุยและสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการกับนักเรียน
3. แบบสอบถามนี้ใช้สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้น
4. โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบถ้วนซื้อตามความเป็นจริง

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

นายจอมพล ภูจอมจิต
ผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ตามสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

- 1.1 ชาย
- 1.2 หญิง

2. อายุ

- 2.1 14-16 ปี
- 2.2 17-19 ปี
- 20 ปี ขึ้นไป

3. กำลังศึกษา ชั้น

- 3.1 มัธยมศึกษาปีที่ 4
- 3.2 มัธยมศึกษาปีที่ 5
- 3.3 มัธยมศึกษาปีที่ 6

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

**จุดมุ่งหมายของหลักสูตร
โรงเรียนสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์**

1. เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาอื่นที่ตนนับถือ มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์
2. มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการอ่าน และรักการค้นคว้า
3. มีความรู้อันเป็นสากล รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทาง วิชาการมีทักษะและศักขภพในการจัดการ การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี ปรับวิธีคิด วิธีการทำงาน ได้เหมาะสมกับสถานการณ์
4. มีทักษะและกระบวนการ โดยเฉพาะทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ทักษะการคิด การสร้างปัญหา และทักษะในการดำเนินชีวิต
5. รักการออกกำลังกาย ดูแลตนเองให้มีสุขภาพและบุคลิกภาพที่ดี
6. มีประสิทธิภาพในการผลิตและการบริโภค มีค่านิยมเป็นผู้ผลิตมากกว่าผู้บริโภค
7. เข้าใจในประวัติศาสตร์ของชาติไทย ภูมิใจในความเป็นไทย เป็นพลเมืองดี ยึดมั่น ในวิถีชีวิต และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
8. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษาไทย ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพลส กีฬา ภูมิปัญญา ไทย ทรัพยากรธรรมชาติและพัฒนาสิ่งแวดล้อม
9. รักประเทศชาติและห้องถีน นุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามให้สังคม

ตารางภาคผนวกที่ 5 โครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนสังกัด
องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ (เวลาเรียน/คาบ/ปี)

กลุ่มสาระ	ช่วงชั้นที่ 1			ช่วงชั้นที่ 2			ช่วงชั้นที่ 3		
	ป.1	ป.2	ป.3	ป.4	ป.5	ป.6	ม.1	ม.2	ม.3
1. ภาษาไทย	200	200	200	200	200	200	160	160	160
2. คณิตศาสตร์	200	200	200	200	200	200	120	120	120
3. วิทยาศาสตร์	120	120	120	120	120	120	120	120	120
4. สังคมศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม				80	80	80	200	200	200
5. สุขศึกษาและพลศึกษา	80	80	80	80	80	80	80	80	80
6. ศิลปะ	80	80	80	40	40	40	40	40	40
7. การงานอาชีพและเทคโนโลยี	80	80	80	80	80	80	80	80	80
8. ภาษาต่างประเทศ	80	80	80	120	120	120	120	120	120
9. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน									
9.1 ลูกเสือ	40	40	40	40	40	40	40	40	40
9.2 แนะนำฯ	40	40	40	40	40	40	40	40	40
9.3 ชุมนุม	-	-	-	-	-	-	40	40	40
10. สาระการเรียนรู้เพิ่มเติม									
10.1 คณิตศาสตร์	-	-	-	-	-	-	-	-	-
10.2 วิทยาศาสตร์	-	-	-	-	-	-	160	160	160
10.3 สังคมศึกษา	-	-	-	-	-	-	-	-	-
10.4 การงานอาชีพและ เทคโนโลยี	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	1000	1000	1000	1000	1000	1000	1200	1200	1200

ตารางภาคผนวกที่ 6 โภร์สสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนสังกัด
องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ (เวลาเรียน/ชั่วโมง/สัปดาห์)

กลุ่มสาระ	ช่วงชั้นที่ 1			ช่วงชั้นที่ 2			ช่วงชั้นที่ 3		
	ป.1	ป.2	ป.3	ป.4	ป.5	ป.6	ม.1	ม.2	ม.3
1. ภาษาไทย	5	5	5	5	5	5	4	4	4
2. คณิตศาสตร์	5	5	5	5	5	5	4	4	4
3. วิทยาศาสตร์	3	3	3	3	3	3	3	3	3
4. สังคมศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม	2	2	2	2	2	2	5	5	5
5. สุขศึกษาและพลศึกษา	2	2	2	2	2	2	2	2	2
6. ศิลปะ	2	2	2	1	1	1	1	1	1
7. การงานอาชีพและเทคโนโลยี	2	2	2	2	2	2	2	2	2
8. ภาษาต่างประเทศ	2	2	2	3	3	3	3	3	3
9. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน									
9.1 ลูกเสือ	1	1	1	1	1	1	1	1	1
9.2 แนะนำฯ	1	1	1	1	1	1	1	1	1
9.3 ชุมนุม	-	-	-	-	-	-	1	1	1
10. สาระการเรียนรู้เพิ่มเติม									
10.1 คณิตศาสตร์	-	-	-	-	-	-	-	-	-
10.2 วิทยาศาสตร์	-	-	-	-	-	-	4	4	4
10.3 สังคมศึกษา	-	-	-	-	-	-	-	-	-
10.4 การงานอาชีพและ เทคโนโลยี	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	25	25	25	25	25	25	30	30	30

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเพื่อประเมินผลการพัฒนารูปแบบการบริหารหลักสูตรสู่หลักสูตร
ท้องถิ่น “กาฬสินธุ์ศึกษา” (KALASIN MODEL) ของโรงเรียนในสังกัด องค์กร
บริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์

คำชี้แจง : ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด เพียงช่องเดียว ให้ตรงกับความคิดเห็นที่แท้จริงของท่าน

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	ด้านที่ 1 ปัจจัยและกระบวนการในการใช้หลักสูตร					
1	มีการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการ หลักสูตร					
2	มีการประชุม/อบรมเพื่อเตรียมความพร้อมในการใช้ หลักสูตร					
3	มีสื่อวัสดุอุปกรณ์พร้อมในการใช้หลักสูตร					
4	มีการดำเนินการตามขั้นตอนการใช้หลักสูตร					
	ด้านที่ 2 คุณลักษณะของโรงเรียน ครูและนักเรียน					
5	โรงเรียน ครูและนักเรียนตระหนักรถึงความสำคัญของ หลักสูตร					
6	โรงเรียน ครูและนักเรียนสามารถใช้หลักสูตรให้เกิด ^{ก้าวหน้า} ประสิทธิภาพได้					
7	โรงเรียน ครูและนักเรียนบรรลุเป้าหมายตามข้อกำหนด ของหลักสูตร					
8	โรงเรียน ครูและนักเรียนสามารถนำหลักสูตรไปใช้ ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้					
9	นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น					
10	นักเรียนมีผลการทดสอบระดับชาติสูงขึ้น					
11	นักเรียนเกิดทักษะจากการใช้หลักสูตร					
12	นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อหลักสูตร					

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	ด้านที่ 4 ความพึงพอใจในการบริหารจัดการหลักสูตรของครูผู้บริหารโรงเรียนและประชาชน					
13	ครูผู้บริหาร โรงเรียนและประชาชนพึงพอใจในการสร้างหลักสูตร					
14	ครูผู้บริหาร โรงเรียนและประชาชนพึงพอใจในการนำหลักสูตรสู่การเรียนรู้จริง					
15	ครูผู้บริหาร โรงเรียนและประชาชนพึงพอใจในการใช้หลักสูตร					
	ด้านที่ 4 ความพึงพอใจในการบริหารจัดการหลักสูตรของครูผู้บริหารโรงเรียนและประชาชน					
16	ครูผู้บริหาร โรงเรียนและประชาชนมีความพึงพอใจโดยรวม อよุ่ในระดับ					
	ด้านที่ 5 การบรรลุมาตรฐานหลักสูตรแกนกลาง					
17	มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์					
18	มีความรู้อันเป็นสาคัญ และนำໄไปใช้ประโยชน์ในหัวข้อชีวิตประจำวันได้					
19	ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต					
20	มีความรักชาติ มีจิตสำนึกรักในความเป็นพสกนิกรไทย					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จะใช้เป็นคำาณในการพูดคุยและสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการกับ

นักเรียน ในประเด็นต่อไปนี้

1. ด้านการเตรียมความพร้อม

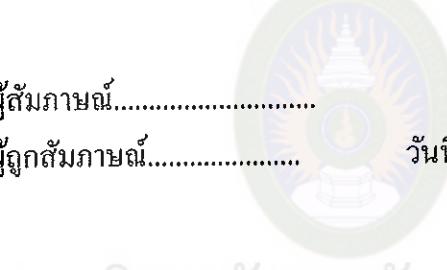
2. ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา

3. ด้านการวางแผนดำเนินการใช้หลักสูตร

4. ด้านการดำเนินการบริหารจัดการหลักสูตร(ใช้หลักสูตร)

5. ด้านการนิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมินผล

ชื่อผู้สอนภาษาญี่ปุ่น..... สถานที่.....
ชื่อผู้ถูกสอนภาษาญี่ปุ่น..... วันที่..... เวลา.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ข

ตารางแสดงขั้นตอนการบริหารหลักสูตร ทั้ง 7 ขั้นตอน
ของการพัฒนารูปแบบการบริหารหลักสูตรของโรงเรียน
ในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางภาคผนวกที่ 7 แสดงขั้นตอนการบริหารหลักสูตร ห้อง 7 ขั้นตอน

ขั้นตอน การวิจัย และพัฒนา รูปแบบ	ขั้นตอนการ บริหารจัดการ หลักสูตร	กาฬสินธุ์ศึกษา (Kalasin Model)	ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	สรุป
P	1. การเตรียม ความพร้อม	องค์ความรู้ เกี่ยวกับ หลักสูตร (Knowledge)	1. ศึกษาสภาพปัจจุบัน เอกสารที่เกี่ยวข้องกับ ¹ องค์ความรู้ในการบริหารจัดการหลักสูตร เพื่อ ² เข้าใจถึงสภาพปัจจุบันและความต้องการ 2. จัดประชุม สนทนากลุ่ม ผู้บริหารและคณะกรรมการ ³ คณะกรรมการสถานศึกษา เพื่อสร้างความ ⁴ ตระหนักรู้ให้กับผู้เกี่ยวข้อง และสร้างรูปแบบ ⁵ และคู่มือการบริหารหลักสูตร	หลักสูตร ห้องถีน “กาฬสินธุ์ ศึกษา” (Kalasin Model)
	2. การจัดทำ หลักสูตร สถานศึกษา	กระบวนการ ⁶ ความสำคัญ ⁷ ของหลักสูตร (Awareness)	3. นำเสนอร่างให้ผู้เชี่ยวชาญร่วมตรวจสอบ ⁸ รูปแบบโดยหาฉันทางด้าน ⁹ 4. ปรับปรุงรูปแบบเพื่อนำไปทดลองใช้ใน ¹⁰ โรงเรียน	
	3. การวางแผน ดำเนินการใช้ หลักสูตร	นำภูมิปัญญา ¹¹ ห้องถีนมา ¹² พัฒนา (Local)	1. การตั้งเคราะห์ห้องค์ความรู้จากภูมิปัญญา ¹³ ห้องถีนมาใช้เป็นเนื้อหาของหลักสูตร โดยการ ¹⁴ ประชุมซึ่งแต่ละห้องจะตั้งหัวข้อ เกี่ยวกับ ¹⁵ รูปแบบการบริหารจัดการหลักสูตร กับ ¹⁶ ผู้บริหาร คณะกรรมการและคณะกรรมการสถานศึกษา ¹⁷ โรงเรียนในสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัด ¹⁸ กาฬสินธุ์ 2. โรงเรียนในสังกัดดำเนินรูปแบบไปใช้ ¹⁹	
	4. การ ดำเนินการ บริหารจัดการ หลักสูตร	วิเคราะห์ภูมิ ปัญญาห้องถีน ให้มีความ ²⁰ ชัดเจน (Analysis)	1. การตั้งเคราะห์ห้องค์ความรู้จากภูมิปัญญา ²¹ ห้องถีนมาใช้เป็นเนื้อหาของหลักสูตร โดยการ ²² ประชุมซึ่งแต่ละห้องจะตั้งหัวข้อ เกี่ยวกับ ²³ รูปแบบการบริหารจัดการหลักสูตร กับ ²⁴ ผู้บริหาร คณะกรรมการและคณะกรรมการสถานศึกษา ²⁵ โรงเรียนในสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัด ²⁶ กาฬสินธุ์ 2. โรงเรียนในสังกัดดำเนินรูปแบบไปใช้ ²⁷	

A

ขั้นตอนการวิจัยและพัฒนาแบบรูปแบบ	ขั้นตอนการบริหารจัดการหลักสูตร	ภาพลักษณ์ศึกษา (Kalasin Model)	ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	สรุป
O	5. การนิเทศกำกับ ติดตามประเมินผล	การสังเคราะห์องค์ความรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่น (Synthesis)	นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์มาสังเคราะห์ข้อมูลความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น กำกับ ติดตามนิเทศ และประเมินผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการหลักสูตร	
	6. การสรุปผลการดำเนินงาน	การบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นกับองค์ความรู้สากล (Integration)	1. วิเคราะห์ข้อมูล สรุปผล นำผลที่ได้และจัดทำรายงานผลการพัฒนาแบบรูปแบบการบริหารด้านต่าง ๆ ดังนี้ 2. ปัจจัยและกระบวนการในการใช้หลักสูตร	
	7. การปรับปรุงพัฒนา	ความเปลกใหม่ของหลักสูตรสถานศึกษา (Novel)	3. คุณลักษณะของโรงเรียน ครุและนักเรียน 4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจากหลักสูตรท้องถิ่น 5. ความพึงพอใจในการบริหารจัดการหลักสูตรของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง 6. การบรรลุมาตรฐานหลักสูตรแกนกลาง 7. มีรูปแบบหลักสูตรที่แปลกใหม่	

R

ภาคพนวก ค

สรุปขั้นตอนการดำเนินการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการหลักสูตร
สถานศึกษาของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางภาระหน่วยที่ 8 สรุปผู้สอนอาจารย์ที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียน

ลำดับ/ ค่าตอบแทนสอน การวิจัย	วัสดุประสงค์ สังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดภาคพิเศษ	วิธีดำเนินการ	ครรภ์ของมือ	ตัดตัด/การวิเคราะห์ปัญหา	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
ค่าคราฟ 1 สถาบันฯ อนุมัติ	1. เพื่อศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับการบริหารหลักสูตร สถาบันศึกษา เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ทางด้านภัยที่จะนำเสนอใน ปัจจุบัน สำหรับนักเรียน ทั้งคัด ออกค่าสอนบริหารส่วนจังหวัด สถาบันฯ ประมาณ ๔๐๐๐ บาท ต่อราย รวมทั้งค่าเดินทางและนักศึกษาที่เดินทางไปสอน รวมทั้งค่าอาหารและเครื่องดื่ม ที่จัดไว้ให้ รวมทั้งค่าเชื้อเพลิง ที่ใช้ในการเดินทางกลับ	1. ศึกษาเอกสาร 2. การประชุม พบนักเรียน 3. การสอนหน้า กลุ่ม	1. บรรยาย 2. แบบสัมภาษณ์ 3. การสอนหน้า	1. พร้อมฯ 2. ใจสัตว์ก่อนถ่าย 3. การวิเคราะห์ข้อมูล	1. ตัดตามสภาพ เป็นบุญเป็นโทษเดียว ตามต้องการของอาจารย์ 2. ใจสัตว์ก่อนถ่าย ตามที่ต้องการของอาจารย์ 3. การจัดการ ให้ดีที่สุด 4. ไม่เสียหาย ให้ติดตามศึกษา ของโรงเรียน สังกัด ของค่าการบริหารส่วนจังหวัด จึงควรพิจารณา
ค่าคราฟที่ 1 ศึกษาศึกษา	1. เพื่อศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับการบริหารหลักสูตร สถาบันศึกษา เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ทางด้านภัยที่จะนำเสนอใน ปัจจุบัน สำหรับนักเรียน ทั้งคัด ออกค่าสอนบริหารส่วนจังหวัด สถาบันฯ ประมาณ ๔๐๐๐ บาท ต่อราย รวมทั้งค่าอาหารและเครื่องดื่ม ที่จัดไว้ให้ รวมทั้งค่าเชื้อเพลิง ที่ใช้ในการเดินทางกลับ	1. ศึกษาเอกสาร 2. การประชุม พบนักเรียน 3. การสอนหน้า กลุ่ม	1. บรรยาย 2. แบบสัมภาษณ์ 3. การสอนหน้า	1. พร้อมฯ 2. ใจสัตว์ก่อนถ่าย 3. การสอนหน้า	1. ตัดตามสภาพ เป็นบุญเป็นโทษเดียว ตามต้องการของอาจารย์ 2. ใจสัตว์ก่อนถ่าย ตามที่ต้องการของอาจารย์ 3. การจัดการ ให้ดีที่สุด 4. ไม่เสียหาย ให้ติดตามศึกษา ของโรงเรียน สังกัด ของค่าการบริหารส่วนจังหวัด จึงควรพิจารณา
ค่าคราฟที่ 2 ศึกษาศึกษา	1. เพื่อศึกษาแนวคิดด้านการบริหารจัดการหลักสูตร สถาบันศึกษาฯ ประมาณ ๔๐๐๐ บาท ต่อราย ทั้งค่าการบริหารส่วนจังหวัด สถาบันฯ รวมทั้งค่าเดินทางและนักศึกษาที่เดินทางไปสอน รวมทั้งค่าอาหารและเครื่องดื่ม ที่จัดไว้ให้ รวมทั้งค่าเชื้อเพลิง ที่ใช้ในการเดินทางกลับ	1. ศึกษาเอกสาร 2. การประชุม พบนักเรียน 3. การสอนหน้า กลุ่ม	1. บรรยาย 2. ใจสัตว์ก่อนถ่าย 3. การสอนหน้า	1. พร้อมฯ 2. ใจสัตว์ก่อนถ่าย 3. การสอนหน้า	1. ตัดตามสภาพ เป็นบุญเป็นโทษเดียว ตามต้องการของอาจารย์ 2. ใจสัตว์ก่อนถ่าย ตามที่ต้องการของอาจารย์ 3. การสอนหน้า

คำาณ/ชื่นตอนการวิจัย	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	ผลติดต่อที่มีผลลัพธ์	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
คำาณ 2 การบริหารจัดการ หลักสูตรสถานศึกษาของ โรงเรียนสังกัดองค์กร บริหารส่วนจังหวัดพิษณุ สุนทร猛烈的	เพื่อสร้างและ พัฒนาแบบ การบริหารจัดการ หลักสูตร บริหารส่วนจังหวัดพิษณุ สุนทร猛烈的	1. จัดทำร่างแบบ 2. ประชุมเตรียมผู้เข้าร่วมการ 3. นำเสนอร่างแบบ 4. แบบร่างแบบ 5. เสนอกฎหมาย 6. ปรับปรุงแบบตาม ผู้ใช้รายละเอียด 7. ทดลองใช้และพัฒนาแบบ 8. เผยแพร่ในองค์กร	เครื่องมือ ชื่อ	สถิติ/การวิเคราะห์ ชื่อ
		<p>1. แบบร่างแบบ</p> <p>2. แบบร่างแบบ</p> <p>3. นำเสนอร่างแบบ</p> <p>4. แบบร่างแบบ</p> <p>5. เสนอกฎหมาย</p> <p>6. ปรับปรุงแบบตาม ผู้ใช้รายละเอียด</p> <p>7. ทดลองใช้และพัฒนาแบบ</p> <p>8. เผยแพร่ในองค์กร</p>	<p>เครื่องมือ ชื่อ</p> <p>แบบร่างแบบ</p> <p>แบบร่างแบบ</p> <p>แบบร่างแบบ</p> <p>แบบร่างแบบ</p> <p>แบบร่างแบบ</p> <p>แบบร่างแบบ</p> <p>แบบร่างแบบ</p>	<p>การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ</p> <p>เนื้อหา</p> <p>การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ</p> <p>กระบวนการ</p> <p>บริหารจัดการหลักสูตร</p> <p>สถานศึกษาของ</p> <p>โรงเรียน สังกัด</p> <p>องค์กรบริหารส่วน</p> <p>จังหวัดพิษณุสุนทร</p> <p>หมายเหตุ</p> <p>ผู้เชี่ยวชาญ</p> <p>ทดลองใช้และพัฒนาแบบ</p> <p>เชิงคุณภาพการบริหารส่วน</p>

ลำดับ/ ชื่นตอนการวิจัย	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	เครื่องมือ	สถิติ/การวิเคราะห์ ข้อมูล	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
ภาระ 3 ประเมินการบริหาร จัดการหลักสูตรสถานศึกษาของ โรงเรียน ตั้งคัดกองกรบบริหาร ฝ่ายสังคมวัฒนาเพื่อพัฒนา สร้างบุคลากรที่มีคุณภาพ และมีมนต์เสน่ห์	เพื่อประเมิน รูปแบบการบริหาร จัดการหลักสูตร สถานศึกษาของ โรงเรียน ตั้งคัด กองกรบบริหาร ฝ่ายสังคมวัฒนา เพื่อพัฒนา ^๑ สร้างบุคลากรที่มีคุณภาพเพียงใจ และมีมนต์เสน่ห์	1. ประชุม ถนนทางกัญ ผู้เกี่ยวข้อง โดยใช้ แบบสอบถามและแบบ ประเมิน 2. แบบบันทึก ประเมิน 2. ผู้วิจัยเขียนรายงานสรุป ผลการวิจัย จัดทำคู่มือแบบ สอบถามภาษาไทยและ แบบประเมิน	1. ผู้วิจัยและ ผู้เกี่ยวข้อง 2. แบบบันทึก ประเมิน 2. ผู้วิจัยเขียนรายงานสรุป ผลการวิจัย จัดทำคู่มือแบบ สอบถามภาษาไทยและ แบบประเมิน	ความตื้นเข้ม คำนึงถึง ฐาน ทำผลลัพธ์ ค่า ร้อยละ และค่าต่อวัน เป็นรายนาทีรวม จังหวัดภาคพื้นที่ที่มี คุณภาพแตกต่างกันไป การบริหารจัดการหลักสูตร สถานศึกษาของโรงเรียน สังกัดของกรุงเทพมหานคร จังหวัดภาคพื้นที่	ใช้แบบประเมินบริหาร จัดการหลักสูตร สถานศึกษาของโรงเรียน สังกัดของกรุงเทพมหานคร จังหวัดภาคพื้นที่ที่มี คุณภาพแตกต่างกันไป การบริหารจัดการหลักสูตร สถานศึกษาของโรงเรียน สังกัดของกรุงเทพมหานคร จังหวัดภาคพื้นที่

ภาคผนวก ๔

-
1. ตารางสรุปประเด็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ปัญหาและอุปสรรคความต้องการและข้อเสนอแนะของการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาทั้ง 7 ขั้นตอน
2. หลักสูตรท้องถิ่น “การปลูกอ้อย” กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ ๓

ตารางภาคผนวกที่ 9 สรุปประเด็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ปัญหาและอุปสรรคความต้องการ
และข้อเสนอแนะของการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาทั้ง 7 ขั้นตอน

สภาพปัจจุบัน	ปัญหาและอุปสรรค	ความต้องการและข้อเสนอแนะ
<p>1. ด้านการเตรียมความพร้อม</p> <p>1. ผู้บริหาร โรงเรียนและครุผู้สอนขาดองค์ความรู้ในการวางแผนการจัดทำหลักสูตรสำรวจความต้องการของชุมชนผู้เรียน</p> <p>2. ครุไม่มีความรู้ในการจัดทำหลักสูตร ยึดหลักสูตร แผนกลางสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน แต่ยังนำความรู้มาใช้พัฒนาการเรียนการสอนยังไม่เต็มที่</p> <p>3. คณะกรรมการสถานศึกษาไม่มีความรู้ด้านการวางแผนการจัดทำหลักสูตรโดยเฉพาะหลักสูตรแกนกลาง</p> <p>4. โรงเรียนขาดการให้ความรู้ชี้แจงในการประชุมผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษาของโรงเรียน</p>	<p>1. ข้อมูลความรู้พื้นฐานการวางแผนการจัดทำหลักสูตร ไม่ชัดเจนเท่าที่ควร</p> <p>2. เวลาในการจัดทำพัฒนาหลักสูตร การวิเคราะห์ การหาแนวทาง มีเวลาอย่างเดียวไป</p> <p>3. นักเรียนยังไม่ได้รับความรู้ทันที่จะปรับตัวในการจัดการศึกษาระบบที่ใหม่</p> <p>4. ครุใช้ความรู้ในการวิเคราะห์ความต้องการหลักสูตรน้อยเกินไป</p> <p>5. ชุมชนขาดการมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร เนื่องจากมีภาระงานมากขาดองค์ความรู้ด้านการจัดทำหลักสูตร</p>	<p>1. ควรมีการอบรมผู้บริหาร ครุ และผู้เกี่ยวข้องในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา</p> <p>2. ควรมีการปูพื้นฐานความรู้ด้านภาษาเพื่อที่จะให้นักเรียนได้ปรับตัวให้เข้ากับอาชีว</p> <p>3. โรงเรียนควรมีการนำเอาองค์ความรู้เกี่ยวกับกฎมีปัญญาที่มีในท้องถิ่น มารวมเป็นองค์ความรู้ไปกำหนดแนวทางและวิเคราะห์จัดทำหลักสูตร</p>

สภาพปัจจุบัน	ปัญหาและอุปสรรค	ความต้องการและข้อเสนอแนะ
<p>2. ด้านการจัดทำหลักสูตร สถานศึกษา</p> <p>มีหลักสูตรที่ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ โครงสร้างหลักสูตร กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โรงเรียนได้ประชุมครุในการ จัดทำหลักสูตรและเป็น หลักสูตรที่ปรับปรุงพร้อมใช้ และจัดทำหลักสูตรเพิ่มในกลุ่ม สาระและรายวิชาต่าง ๆ</p>	<p>1. ครุยังขาดความตระหนักใน ความสำคัญของหลักสูตรและ ยังไม่มีการศึกษาให้เข้าใจ ลึกซึ้ง</p> <p>2. มีบางกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ ไม่เข้าใจในการใช้หลักสูตร</p> <p>3. ครุให้ความร่วมมือในการ จัดทำหลักสูตรน้อย ทำให้ หลักสูตรที่มีเป็นเพียงหนังสือ ทั่วไป</p>	<p>1. อย่างให้ครุ หรือผู้บริหาร โรงเรียน ตระหนักรถึง ความสำคัญของหลักสูตร และ จัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับ ความต้องการของชุมชน และ เป็นประโยชน์นักเรียนมากกว่า นี้</p> <p>2. มีการศึกษาหลักสูตรให้ เข้าใจก่อน แล้วค่อยจัดทำ หลักสูตรที่ต้องการ</p> <p>3. ให้ครุทุกท่านศึกษาหลักสูตร แกนกลางอย่างถ่องแท้</p> <p>4. ครุให้ความร่วมมือในการ จัดทำหลักสูตรให้มากขึ้น</p>

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สภาพปัจจุบัน	ปัญหาและอุปสรรค	ความต้องการและข้อเสนอแนะ
3. ด้านการวางแผนดำเนินการใช้หลักสูตร มีการจัดทำหลักสูตรที่พัฒนาแล้ว แต่ยังคงยึดหลักสูตรแกนกลางมาวิเคราะห์และเป็นรูปแบบในการจัดทำชุมชนไม่มีส่วนร่วม	1. การศึกษาหลักสูตรแกนกลางและเป้าหมายของหลักสูตรน้อยเกินไป 2. มีการนำหลักสูตรท่องถื่นมาใช้น้อยเกินไป การกำกับติดตามการใช้หลักสูตร ยังไม่ตรงตามความต้องการของชุมชน 3. ชุมชนในท้องถื่นขาดบทบาทและการมีส่วนร่วมในการวางแผนการใช้หลักสูตร	1. โรงเรียนควรมีการศึกษาการใช้หลักสูตร ให้สอดคล้องกับท้องถิ่นมากกว่าเดิม 2. ชุมชน หรือภูมิปัญญาท้องถิ่นควรมีบทบาทในการจัดการหลักสูตรมากกว่าเดิม
4. ด้านการดำเนินการบริหารจัดการหลักสูตร(ใช้หลักสูตร) มีการจัดทำหลักสูตรที่พัฒนาแล้ว แต่ยังคงยึดหลักสูตรแกนกลางมาวิเคราะห์และเป็นรูปแบบในการจัดทำชุมชนไม่มีส่วนร่วม	1. การศึกษาหลักสูตรแกนกลางและเป้าหมายของหลักสูตรน้อยเกินไป 2. มีการนำหลักสูตรท่องถื่นมาใช้น้อยเกินไป การกำกับติดตามการใช้หลักสูตร ยังไม่ตรงตามความต้องการของชุมชน 3. ชุมชนในท้องถิ่นขาดบทบาทและการมีส่วนร่วมในการวางแผนการใช้หลักสูตร	1. โรงเรียนควรมีการศึกษาการใช้หลักสูตร ให้สอดคล้องกับท้องถิ่นมากกว่าเดิม 2. ชุมชน หรือภูมิปัญญาท้องถิ่นควรมีบทบาทในการจัดการหลักสูตรมากกว่าเดิม

สภาพปัจจุบัน	ปัญหาและอุปสรรค	ความต้องการและข้อเสนอแนะ
<p>5. ด้านการนิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมินผล</p> <p>1. มีการประเมินผลการใช้ หลักสูตรไม่ต่อเนื่อง</p> <p>2. มีการจัดทำแผนการสอนตาม หลักสูตรสถานศึกษาขั้น พื้นฐาน</p> <p>3. มีการจัดทำหลักสูตร สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยยึด หลักสูตรแกนกลาง</p> <p>4. โรงเรียนขาดการดำเนินการ ประเมินผลการใช้หลักสูตร สถานศึกษา ขาดการประเมิน กลุ่มสาระในการพัฒนา ปรับปรุงหลักสูตร</p>	<p>1. โรงเรียนขาดการประเมินผล หลักสูตรอย่างต่อเนื่อง</p> <p>2. มีการนิเทศ ขาดการนำผล การนิเทศมาคิดวิเคราะห์ สร้างเคราะห์ข้อมูล สร้างการพัฒนา</p> <p>3. มีการนิเทศการใช้หลักสูตร ไม่นำกําท่าที่ควรเนื่องจากขาด งบประมาณในการดำเนินการ คิดว่าหลักสูตรเป็นเรื่องของ กรมหรือกระทรวงที่ต้อง รับผิดชอบ</p> <p>4. ขาดการสังเคราะห์องค์ ความรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นมา ใช้เป็นเนื้อหาของหลักสูตร (ครุชำนาญการพิเศษ. 15 กันยายน 2554)</p>	<p>1. ควรมีปฏิทินที่ชัดเจนกว่านี้ ในการปรับปรุงหลักสูตร</p> <p>2. ผู้บริหารควรนำผลการนิเทศ การเรียนการสอนมาสังเคราะห์ เพื่อให้ได้แนวทางแก้ปัญหา เกี่ยวกับหลักสูตร</p> <p>3. โรงเรียนควรจัดนิเทศการ สอนและหลักสูตรเป็นประจำ</p> <p>4. ควรนำการสังเคราะห์องค์ ความรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นมา ใช้เป็นเนื้อหาของหลักสูตร (ครุชำนาญการพิเศษ. 15 กันยายน 2554)</p>

สภาพปัจจุบัน	ปัญหาและอุปสรรค	ความต้องการและข้อเสนอแนะ
<p>6. ด้านการสรุปผลการดำเนินงาน</p> <p>1. มีหลักสูตรสถานศึกษา 2. มีการใช้งานหลักสูตร สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 3. มีการนำหลักสูตร สถานศึกษาขั้นพื้นฐานไปใช้ 4. โรงเรียนได้ดำเนินการนำ หลักสูตรไปใช้ในการจัดการ เรียนการสอน และนิเทศการ กับรายวิชาอื่น ๆ</p>	<p>1.ยังไม่มีการสรุปผลการใช้ หลักสูตรของโรงเรียนอย่าง นิเทศการเข้ากับหลักสูตร ท้องถิ่น</p> <p>2.ไม่มีแบบฟอร์มเอกสารการ ใช้ประเมินที่มาตรฐาน เหมาะสม</p> <p>3.ขาดการสรุปผลการใช้ หลักสูตร เนื่องจากไม่มี งบประมาณสนับสนุน</p>	<p>1. ควรมีการนิเทศการสรุป ประเมินผลการใช้หลักสูตร สถานศึกษาให้ชัดเจน และ ต่อเนื่อง และสัมพันธ์กับ พื้นฐานความต้องการของ ท้องถิ่น</p> <p>2. ควรมีการรายงานผล และ สรุปผลการใช้หลักสูตร สถานศึกษาให้ชุมชนด้วย</p>

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สภาพปัจจุบัน	ปัญหาและอุปสรรค	ความต้องการและข้อเสนอแนะ
<p>7. ด้านการปรับปรุงพัฒนา</p> <p>1. มีหลักสูตรสถานศึกษา</p> <p>2. ปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย</p> <p>3. มีการปรับปรุงการใช้หลักสูตรสถานศึกษาขึ้น พื้นฐาน แต่ไม่ต่อเนื่อง</p> <p>4. การจัดทำหลักสูตรโดยการนำข้อมูลร่องมาปรับปรุงแก้ไข</p>	<p>1. หลักสูตรยังขาดการยอมรับ เนื่องจากไม่ได้พัฒนาผู้เรียนได้อย่างเต็มที่ 2. หลักสูตรที่ปรับปรุง ขาดความเปลี่ยนใหม่น่าสนใจ</p> <p>3. มีการปรับปรุงหลักสูตร ปอยครั้ง แต่การพัฒนายังได้ไม่เต็มที่</p>	<p>1. อยากให้หลักสูตรมีความเปลี่ยนใหม่ และพัฒนาผู้เรียนได้อย่างจริงจัง</p> <p>2. หลักสูตรใหม่ที่พัฒนาขึ้น จากหลักสูตรเดิมน่าจะมีความเปลี่ยนใหม่ เพื่อลดความน่าเบื่อ</p> <p>3. ควรมีการปรับปรุงหลักสูตร ผ่านกระบวนการคิดของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ทั้งผู้บริหาร โรงเรียน ครุกรรมการ สถานศึกษา ที่มีความแปลกใหม่และทันสมัย</p> <p>4. ควรมีการนิเทศหลักสูตร อย่างต่อเนื่องเพื่อกระตุ้นแนวคิดและปลูกฝังความตระหนักรถึงความสำคัญของหลักสูตร</p>

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

คู่มือการใช้หลักสูตรระดับท้องถิ่นของโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วน จังหวัดกาฬสินธุ์

องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ได้กำหนดกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น
ตามภารกิจในการจัดทำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ดังนี้

เป้าหมาย/จุดเน้นคุณภาพผู้เรียน

1. เป้าหมายคุณภาพผู้เรียน

- 1.1 ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน : ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกกลุ่มสาระ
การเรียนรู้สูงขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 4 จากคะแนนฐานเดิม
- 1.2 ด้านสมรรถนะสำคัญ : ผู้เรียนอย่างน้อยร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์การประเมิน
สมรรถนะสำคัญของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- 1.3 ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ : ผู้เรียนอย่างน้อยร้อยละ 80 มีผลการ
ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไม่น้อยกว่าระดับดี

2. จุดเน้นคุณภาพผู้เรียน

- 2.1 มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลาง
การศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
- 2.2 มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา
การใช้ทักษะชีวิต และการใช้เทคโนโลยี
- 2.3 มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่าน การเขียน และการคิดคำนวณ
- 2.4 มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกรักนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความ
รัก และความภาคภูมิใจในท้องถิ่น

สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น

โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ทุกโรงเรียนพึงจัดการเรียนรู้
เกี่ยวกับจังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งประกอบด้วย ความรู้เรื่องประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ประเพณี
วัฒนธรรม เศรษฐกิจ การประกอบอาชีพ บุคลคลสำคัญ และสถานที่สำคัญ

การประเมินผู้เรียนระดับท้องถิ่น

การวัดและประเมินผล

1. ใช้วัด เครื่องมือวัด และประเมินให้สอดคล้องและครอบคลุมกับตัวชี้วัด / ผลการเรียนรู้ (ด้านความรู้ ปฏิบัติ และเจตคติ) และธรรมชาติวิชา
2. กำหนดเกณฑ์การประเมินให้ชัดเจนมีความเป็นไปได้และเหมาะสมกับ
ศักยภาพผู้เรียน โดยเฉพาะการกำหนดระดับคุณภาพ (Rubric)
3. วัดและประเมินควบคู่ไปกับการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง
4. ให้มีผู้ประเมินหลายฝ่ายโดยสอดคล้องกับสถานการณ์และตัวชี้วัด/ ผลการเรียนรู้ ได้แก่ ผู้เรียน เพื่อนผู้เรียน ครูผู้ปกครอง ชุมชน เป็นต้น
5. จัดให้มีการนำผลการประเมินมาวิเคราะห์ เพื่อปรับปรุง และพัฒนาคุณภาพ
ผู้เรียน

รูปแบบการประเมิน

การประเมินระดับท้องถิ่น องค์กรบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ดำเนินการประเมินคุณภาพผู้เรียนตามสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น และ ตามจุดเน้น คุณภาพผู้เรียนด้าน สมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนในทุกรดับชั้น

เกณฑ์การประเมิน

1. กลุ่มสาระการเรียนรู้

- 1.1 เกณฑ์การประเมินตัวชี้วัดชั้นปี/ช่วงชั้นตามหลักสูตรแกนกลาง และผลการเรียนรู้ตามหลักสูตร / สาระการเรียนรู้ระดับท้องถิ่น
 - ระดับ 4 (ดีมาก) หมายถึง ผู้เรียนมีพฤติกรรมผ่านตามตัวชี้วัด / ผลการเรียนรู้อย่าง 80 ขึ้นไปของตัวชี้วัด / ผลการเรียนรู้ทั้งหมด หรือ มีผลการประเมินเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 – 4.00
 - ระดับ 3 (ดี) หมายถึง ผู้เรียนมีพฤติกรรมผ่านตามตัวชี้วัดอย่าง 70 – 79 ของตัวชี้วัด / ผลการเรียนรู้ทั้งหมด หรือมีผลการประเมินเฉลี่ยตั้งแต่ 2.60 – 3.49
 - ระดับ 2 (พo ใช่) หมายถึง ผู้เรียนมีพฤติกรรมผ่านตามตัวชี้วัดอย่าง 60 – 69 ของตัวชี้วัด / ผลการเรียนรู้ทั้งหมด หรือมีผลการประเมินเฉลี่ยตั้งแต่ 1.51 – 2.59
 - ระดับ 1 (ปรับปรุง) หมายถึง ผู้เรียนมีพฤติกรรมตามตัวชี้วัดต่ำกว่าร้อยละ 60 ของตัวชี้วัด / ผลการเรียนรู้ทั้งหมด หรือมีผลการประเมินเฉลี่ยต่ำกว่าหรือเท่ากับ 1.50

1.2) การตัดสินการผ่านตัวบ่งชี้/ผลการเรียนรู้ : ผู้เรียนมีพฤติกรรมตามตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้ระดับ 3 ขึ้นไป

2. สมรรถนะสำคัญและ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนระดับท้องถิ่น

2.1 เกณฑ์การประเมินสมรรถนะสำคัญและ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน

ผู้เรียน

ระดับดีเยี่ยม นายถึง ผู้เรียนมีพฤติกรรมผ่านตัวชี้วัด / ผลการเรียนรู้ทุกข้อ ของแต่ละระดับชั้น หรือมีผลการประเมินเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 – 4.00

ระดับดี(ผ่าน) นายถึง ผู้เรียนมีพฤติกรรมผ่านตัวชี้วัด/ ผลการเรียนรู้ 3 ใน 4 ของตัวชี้วัด / ผลการเรียนรู้ทั้งหมดของแต่ละระดับชั้น หรือมีผลการประเมินเฉลี่ยตั้งแต่ 2.60 – 3.49

ระดับพอใช้ นายถึง ผู้เรียนมีพฤติกรรมตามตัวชี้วัด / ผลการเรียนรู้ 2 ใน 4 ของตัวชี้วัด / ผลการเรียนรู้ทั้งหมดของแต่ละระดับชั้น หรือมีผลการประเมินเฉลี่ยตั้งแต่ 1.51 – 2.59

ระดับควรปรับปรุง นายถึง ผู้เรียนมีพฤติกรรมตามตัวชี้วัด / ผลการเรียนรู้น้อยกว่า 2 ใน 4 ของตัวชี้วัด / ผลการเรียนรู้ทั้งหมดของแต่ละระดับชั้น หรือมีผลการประเมินเฉลี่ยต่ำกว่าหรือเท่ากับ 1.50

การตัดสินการผ่านตัวบ่งชี้/ผลการเรียนรู้ : ผู้เรียนมีพฤติกรรมตามตัวชี้วัด / ผลการเรียนรู้ระดับ 3 ขึ้นไป

การวิจัยและพัฒนา

องค์กรบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ กำหนดให้มีการนิเทศ ติดตามการใช้หลักสูตร โดยมีคณะกรรมการรับผิดชอบ นิเทศโรงเรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 2 ครั้ง สำหรับการประเมิน การทดลองหลักสูตรของโรงเรียน ดำเนินการประเมินเป็น 2 ส่วน คือ ประเมินเอกสาร หลักสูตร และประเมินการใช้หลักสูตร ผู้ประเมินได้แก่ คณะกรรมการ ผู้บริหาร โรงเรียน คณะศึกษานิเทศก์และผู้บริหารการศึกษาในสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์

มาตรฐานและตัวชี้วัดประวัติศาสตร์

1. มาตรฐานและตัวชี้วัดประวัติศาสตร์

สาระที่องค์น	สาระ/มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	กลุ่มสาระการเรียนรู้
ด้านประวัติศาสตร์			
- ประวัติความเป็นมา	<ul style="list-style-type: none"> - มฐ. ส 4.1 - มฐ. ส 4.3 	<ul style="list-style-type: none"> - ม. 4/2-3 - ม. 5/1-3 - ม. 6/1-2 - ม. 1/1-3 - ม. 2/1-3 - ม. 3/1-2 - ม. 4-6/1-2 <ul style="list-style-type: none"> - ม. 1/2-3 - ม. 2/2 - ม. 4/1-3 - ม. 5/1,4 - ม. 1/1-3 - ม. 2/3 - ม. 3/3-4 - ม. 4-6/3,5 	<ul style="list-style-type: none"> - สังคม ศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม <ul style="list-style-type: none"> - สังคม ศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

2. มาตรฐานและตัวชี้วัดภูมิศาสตร์

สาระท่องเที่ยน	สาระ/มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	กลุ่มสาระการเรียนรู้
ด้านภูมิศาสตร์			
- สภาพภูมิศาสตร์	- มฐ. ส 5.1 - มฐ. ส 5.2	- ม. 1/1, ม. 1/5 - ม. 2/1-3 - ม. 3/1-3 - ม. 4/1-3 - ม. 5/1-3 - ม. 6/1-2 - ม. 1/1-3 - ม. 2/1-2 - ม. 3/1-2 - ม. 4-6/1-4 - ม. 1/1-3 - ม. 2/1-4 - ม. 3/1-5 - ม. 4/1-3 - ม. 5/1-3 - ม. 6/1-3 ม. 1/1 -3	- สังคม ศึกษา ภาษาและ วัฒนธรรม

3. มาตรฐานและตัวชี้วัดประเมินวัฒนธรรม

สาระท่องถิ่น	สาระ/มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	กลุ่มสาระการเรียนรู้
ด้านวัฒนธรรมประเพณี	<ul style="list-style-type: none"> - ประเพณี 12 เดือน - มนุ. ส 1.2 - มนุ. ส 2.1 - มนุ. ส 4.3 	<ul style="list-style-type: none"> - ม. 1/3 - ม. 2/2 - ม. 3/1-2 - ม. 4/3 - ม. 5/1-2 - ม. 6/3 - ม. 1/3-4 - ม. 2/1,3,5 - ม. 3/4 - ม. 4-6/2-4 - ม. 3/1 - ม. 4/4 - ม. 5/3 - ม. 6/2,4 - ม. 1/3 - ม. 3/3 - ม. 4-6/5 - ม. 1/2 - ม. 2/2 - ม. 3/3 - ม. 4-6/3-5 	<ul style="list-style-type: none"> - สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม - สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม - สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

4. มาตรฐานและตัวชี้วัดศรีษะกิจ

สาระท้องถิ่น	สาระ/มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	กลุ่มสาระการเรียนรู้
ด้านศรีษะกิจ			
1. แหล่งท่องเที่ยว	- มธ. ว 8.1	- ม. 4 - 6	- วิทยาศาสตร์
1.1 ภูมิปัญญา (พิพิธภัณฑ์สิรินธร)	- มธ. ว 8.1	- ม. 4 - 6	- สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
1.2 เที่ยวน้ำลำปาว (สะพานเทพสุคุตา)	- มธ. ศ 3.1	- ม. 6/3	
1.3 สวนสะออน, หาดคอขุนก	- มธ. ศ 4.2	- ม. 4/2	- สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
1.4 พระธาตุยาคุ (เมืองฟ้าแಡดสังย่าง)	- มธ. ศ 4.2	- ม. 4/2	
1.5 พระพุทธไสยาสน์ภูคำว่า	- มธ. ง 4.1	- ม. 3/3	- การงานอาชีพและเทคโนโลยี
1.6 ผ้าไหมแพรวา (บ้านโพน)	- มธ. ว 2.1	- ม. 3,6 ม.	- วิทยาศาสตร์
1.7 ผ้าเสวย (ภูพาน)	- มธ. ศ 1.1	6/1	- สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
1.8 วัฒนธรรมผู้ไทย (บ้านโคงโก้ง)		- ม. 5/4	
2. ด้านเกษตรกรรม			- การงานอาชีพและเทคโนโลยี
2.1 อาชีพทำไร่อ้อย	- มธ. ง 4.1	- ม. 2/3	- การงานอาชีพและเทคโนโลยี
2.2 อาชีพทำไร่มันสำปะหลัง	- มธ. ง 4.1	- ม. 2/3	- การงานอาชีพและเทคโนโลยี
2.3 การเลี้ยงกุ้ง, เลี้ยงปลา	- มธ. ง 4.1	- ม. 2/3	- การงานอาชีพและเทคโนโลยี
2.4 การปลูกยางพารา	- มธ. ง 4.1	- ม. 2/3	- การงานอาชีพและเทคโนโลยี
2.5 การเลี้ยงโคเนื้อ	- มธ. ง 4.1	- ม. 2/3	- การงานอาชีพและเทคโนโลยี
2.6 โรงสีข้าวพระราชทาน อ.เมืองชัย	- มธ. ง 4.1 - มธ. ศ 3.1	- ม. 2/3 - ม. 2/3	- การงานอาชีพและเทคโนโลยี
			- สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
3. ด้านหัตถกรรม			
3.1 การทอผ้าไหมบ้านโพน	- มธ. ง 4.1	- ม. 3/3	- การงานอาชีพและเทคโนโลยี
3.2 ผ้าฝ้ายขาว	- มธ. ง 4.1	- ม. 3/3	- การงานอาชีพและเทคโนโลยี
3.3 จักสานหมากบ้านกุดท่าลือ อ.หัวใหญ่	- มธ. ง 4.1	- ม. 3/3	- การงานอาชีพและเทคโนโลยี
3.4 การทำเครื่องดูดหรือพินบ้าน (วงโปลงลา)	- มธ. ศ 2.2	- ม. 3/1	- ศิลปะ
3.5 การทอเสื่อ	- มธ. ง 4.1	- ม. 3/3	- การงานอาชีพและเทคโนโลยี

สาระท้องถิ่น	สาระ/มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	กลุ่มสาระการเรียนรู้
3.6 งานจัดสานไม้ไฟ			

5. มาตรฐานและตัวชี้วัดการประกอบอาชีพ

สาระท้องถิ่น	สาระ/มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	กลุ่มสาระการเรียนรู้
ด้านการประกอบอาชีพ	บฐ. ง 4.1	- ม. 4/1 - ม. 5/1-2 - ม. 5/1-2 - ม. 6/1-2 ม. 1/1-3 ม. 2/1-3 ม. 3/1-3 ม. 4-6/1-4	- การงานอาชีพ และเทคโนโลยี
1.1 การเกษตรกรรม 1.1.1 -ชา 1.1.2 มันสำปะหลัง 1.1.3 ปอ 1.1.4 ถั่วเหลือง 1.1.5 อ้อย 1.1.6 ยางพารา 1.1.7 พืชผักสวนครัว 1.1.8 ผลไม้และไม้ยืนต้น			
1.2 การประมง			
1.3 การปศุสัตว์			
1.4 การพาณิชกรรม			
1.5 การอุตสาหกรรม			
บุคคลสำคัญ	สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต. 1.3 : นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด ความคิดเห็น เรื่องต่างๆ โดยการพูด และเขียน สาระที่ 3 : ภาษาอันดับความ สัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่น	ชั้นม. 1-6/ ตช.1 ชั้นม. 1-3 / ตช.1 ชั้นม. 4-6 / ตช.1	ภาษาต่างประเทศ

สาระท้องถิ่น	สาระ/มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	กลุ่มสาระการเรียนรู้
	มาตรฐาน ๓.๑ : ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์ของตน สาระที่ ๔ : ภาษาถิ่นความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก	ชั้น ม. 1-6/ ๗ช.1 ชั้น ม. 1-3 / ๗ช.1 ชั้น ม. 4-6 / ๗ช.1	
	มาตรฐาน ๔.๑ : สามารถใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ ที่ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม		
บุคคลสำคัญ			สังคมศึกษา
1. ท้าวโสมพะมิตร	มาตรฐานที่ ส.4.3		ศาสนาและวัฒนธรรม
2. นายเบลล์ ฉายรักษ์		ชั้น ม. 1-6/ ๗ช. 1 ชั้น ม. 1-3 / ๗ช.1 ชั้น ม.4-6 / ๗ช.1 ชั้น ม.2/ ๗ช.1	ศิลปะ
3. พระครูวิจิตรสหสุขุม	มาตรฐานที่ ส.1.1		
4. พระราชนพิพัฒนาทร		ชั้น ม.6/ ๗ช.2	

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2547.

_____ นาฏศิลป์ไทยในห้องถินภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. กรุงเทพฯ โรงพิมพ์คุรุสภากาดพร้าว,
2547.

_____ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2551.
จังหวัดกาฬสินธุ์. วัฒนธรรมพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ เอกลักษณ์และภูมิปัญญาจังหวัด
กาฬสินธุ์. กรุงเทพฯ โรงพิมพ์คุรุสภากาดพร้าว, 2544.

ไวยศ วันอุทา. เอกสารประกอบการเรียนการสอนห้องถินของเรา (จังหวัดกาฬสินธุ์).
พิมพ์ครั้งที่ 2. กาฬสินธุ์ : ประสานการพิมพ์, 2542.

นายสนิทวงศ์ อุเทตนันทน์ และคณะ “พระราชวงศ์จักรี กับ 200 ปี กาฬสินธุ์”, 2536.
บุญเกิด พิมพ์warenraakut. ประเพณีอีสาน และเกร็ดโนราเพลงดีไห่อีสาน บริษัทขอนแก่นคลัง-
นานาธรรม , 2544.

บุญศรี เปรียญ. ประเพณีอีสาน. กรุงเทพฯ ส.ธรรมภักดี, นปพ.

ปรีชา พิณทอง. ภัยตโนร. พิมพ์ครั้งที่ 6 สำนักพิมพ์ใบลาน กรุงเทพฯ, 2534.

นายวิญญุ ฉุตระ. ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
กาฬสินธุ์ เขต 2. <https://sites.google.com/site/supervisionksn2/klum-ngan>
<วันที่ 11 มีนาคม 2554>

สำนักงานการประถมศึกษาจำ夷อย่างตลาด ห้องถินตระกูล “ภู” เอกสาร ศน, 2540.

สำนักนายกรัฐมนตรี. วัฒนธรรม พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ เอกลักษณ์และภูมิปัญญา
จังหวัดกาฬสินธุ์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภากาดพร้าว, 2544.

สำลี รักสุทธิ. พญา. สำนักพิมพ์พัฒนาศึกษา กรุงเทพฯ, 2543.

สุวิทย์ ชีรศาสตร์และคณะ. ห้องถินของเรา 1 หนังสือเรียนสังคมศึกษา รายวิชา ๓ ๐๗๑
โรงพิมพ์คุรุสภากาดพร้าว กรุงเทพฯ, 2540.

เอกสารประกอบหลักสูตร

ประวัติศาสตร์

กาฬสินธุ์ เป็นจังหวัดที่มีความอุดมสมบูรณ์จังหวัดหนึ่งในภาคอีสาน จากหลักฐานทางโบราณคดี บ่งบอกว่าเคยเป็นที่อยู่อาศัยของผู้คนตั้งแต่古 ซึ่งมีความเจริญทางด้านอารยธรรม ประมาณ 1,600 ปี จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์เริ่มตั้งเป็นเมืองในสมัยรัตนโกสินทร์ เมื่อปี พ.ศ. 2336 โดยท้าวโສมพะมิตร ได้อพยพหลวงภัยมาจากการเดินทางผ่านฝั่งแม่น้ำโขงพร้อมไฟร์พล และมาตั้งบ้านเรือนอยู่ริมน้ำป่า เรียกว่า “บ้านแก่งสำโรง” แล้วได้นำเครื่องบรรณาการเข้า ถวายสวามิภักดีต่อพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ต่อมาได้รับพระราชทาน โปรดเกล้าฯ ยกฐานะบ้านแก่งสำโรงขึ้นเป็นเมือง และพระราชทานนามว่า “เมืองกาฬสินธุ์” หรือ “เมืองน้ำคำ” ซึ่งเป็นเมืองที่สำคัญทางประวัติศาสตร์มาตั้งแต่สมัยโบราณก้าว “กาฬ” แปลว่า “คำ” “สินธุ์” แปลว่า “น้ำ” กาฬสินธุ์จึงแปลว่า “น้ำคำ” ทั้งมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ โปรดกระหม่อมแต่งตั้งให้ท้าวโສมพะมิตรเป็น “พระยาชัยสุนทร” กรองเมืองกาฬสินธุ์เป็นคนแรก

สมัยกรุงธนบุรีประมาณ พ.ศ. 2310 พระเจ้าองค์เวียนดานแห่งนครเวียงจันทน์ ได้ สืบพระราชชนม์ โอรสท้าวเพี้ยเมืองแสน ได้ยกกองทัพเข้ายึดเมืองเวียงจันทน์ และได้สถาปนาขึ้น เป็นพระเจ้าแห่งนั่น สืบแทน ทรงพระนามว่า “พระเจ้าศรีบุญสาร” พ.ศ. 2330 ท้าวโສมพะมิตร และอุปราชเมืองแสนม้อง โงง เมืองแสนหน้าคำเกิดขัดใจกับ พระเจ้าศรีบุญสาร จึงรวบรวม ผู้คนอพยพจากดินแดนทางฝั่งแม่น้ำโขง ข้ามมาตั้งบ้านเรือนบริเวณลุ่มน้ำคำ ถนนบ้าน บรรณา (ปัจจุบันอยู่ในเขตจังหวัดสกลนคร) ต่อมา ท้าว ศรีบุญสาร ได้ยกกองทัพติดตามมา ท้าวโສมพะมิตรจึงอพยพต่อไปโดยแยกเป็น 2 สาย คือ

สายที่ 1 มีอุปราชเมืองแสนหน้าคำเป็นหัวหน้า อพยพไปทางทิศตะวันออกสันทราย กับพระอุ หลบหนีไปจนถึงนครจำปาศักดิ์ ขอพิงบารมีของพระเจ้าหลวงแห่งนครจำปาศักดิ์ และตั้งบ้านเรือน ณ ตอนค่อนกลาง ต่อมาเรียกว่า “คำบ้านครุ่น บ้านแก” ในปี พ.ศ. 2331 พระเจ้าศรีบุญสารให้ เพี้ยสรรคสุ โภษ ยกกองทัพมาปราบ พระอาทิตย์ในสานารบ ผู้คนที่ เหลือจึงอพยพไปอยู่ในภาคกลาง ลำแม่น้ำนุ่นหรือว่า “ดอนมดแดง” (ปัจจุบันอยู่ในเขตจังหวัด อุบลฯ)

สายที่ 2 ท้าวโสมพะมิตร เป็นหัวหน้า ได้อพยพเข้ามานั่งเฒาภูพานลงมาทางใต้ และ ตั้งบ้านเรือนอยู่ที่บ้านกลางหมื่น ต่อมาท้าวโสมพะมิตร ได้ส่งท้าวตรัยและคณะออกเสาะหาซ้ายภูมิที่จะสร้างเมืองใหม่ ใช้เวลาประมาณปีเศษ จึงพบทำเลที่เหมาะสมคือ บริเวณลำน้ำป่า และเห็นว่าแก่งสำโรงขายสูงเปลือย มีดินน้ำดูดสมบูรณ์ จึงอพยพผู้คนมาตั้งบ้านเรือน และได้จัดตั้งศาลเจ้าพ่อหลักเมือง

พ.ศ. 2336 ท้าวโสมพะมิตร ได้นำเครื่องบรรณาการ คือกาน้ำสัมฤทธิ์ เข้า スマมิกัດต์ ต่อพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช รัชกาลที่ 1 แห่งราชวงศ์จักรี และขอตั้งบ้านแก่งสำโรงขึ้นเป็นเมือง ได้รับพระราชทานนามว่า "กาฬสินธุ์" และได้แต่งตั้ง ท้าวโสมพะมิตรเป็น "พระยาซ้ายสุนทร"

พ.ศ. 2437 สมัยพระยาซ้ายสุนทร (ท้าวเก) ได้มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการ ปกครองเป็นแบบเทศบาล มีมณฑล จังหวัด อำเภอ ตำบล และให้เมืองกาฬสินธุ์ เป็นอำเภอ อุทัยกาฬสินธุ์ ขึ้นกับจังหวัดร้อยเอ็ด

วันที่ 1 สิงหาคม 2456 ได้ยกฐานะอำเภออุทัยกาฬสินธุ์ เป็น "จังหวัดกาฬสินธุ์" ให้ มีจำนวนปกครอง อำเภออุทัยกาฬสินธุ์ อำเภอสหัสขันธ์ อัมเภอถุงพินารายณ์ อัมเพอกมลาไสย และอำเภอยางตลาด โดยให้ขึ้นต่อมณฑลร้อยเอ็ด

วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2474 จังหวัดกาฬสินธุ์ ถูกยุบเป็นอำเภอ ขึ้นกับจังหวัด มหาสารคาม

วันที่ 1 ตุลาคม 2490 ได้ยกฐานะเป็น "จังหวัดกาฬสินธุ์" จนถึงปัจจุบัน
กาฬสินธุ์เป็นจังหวัดที่มีความอุดมสมบูรณ์จังหวัดหนึ่งในภาคอีสาน จากหลักฐาน ทางโบราณคดีปัจจุบันบอกว่าเคยเป็นที่อยู่อาศัยของเผ่าละว้า ซึ่งมีความเชริญทางด้านอารยธรรม ประมาณ 1,600 ปี จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์เริ่มตั้งเป็นเมืองในสมัยรัตนโกสินทร์ เมื่อปี พ.ศ. 2336 โดยท้าวโสมพะมิตร ได้อพยพหลบภัยมาจากการแคนดูซ้ายแม่น้ำโขงพร้อมไฟร์ ผล และมาตั้งบ้านเรือนอยู่ริมน้ำป่า เรียกว่า "บ้านแก่งสำโรง" และได้นำเครื่องบรรณาการเข้า ถวายスマมิกัດต่อพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ต่อมาได้รับพระกรุณา โปรดเกล้าฯ ยกฐานะบ้านแก่งสำโรงขึ้นเป็นเมือง และพระราชทานนามว่า "เมืองกาฬสินธุ์" หรือ "เมืองน้ำคำ" ซึ่งเป็นเมืองที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ มาตั้งแต่สมัยโบราณกาล "กาฬ" แปลว่า "คำ" "สินธุ์" แปลว่า "น้ำ" กาฬสินธุ์ซึ่งแปลว่า "น้ำคำ" ทั้งมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ โปรดกระหม่อมแต่งตั้งให้ท้าวโสมพะมิตรเป็น "พระยาซ้ายสุนทร" ครองเมืองกาฬสินธุ์ เป็นคนแรก

ภูมิศาสตร์

1. ที่ตั้ง

จังหวัดกาฬสินธุ์ตั้งอยู่ตอนกลางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ห่างจากกรุงเทพมหานคร โดยทางรถยนต์ประมาณ 519 กิโลเมตร ระหว่างเส้นรั้งที่ 16-17 องศา และระหว่างเส้นแบ่งที่ 103 - 104 องศาตะวันออก ซึ่งอยู่ใกล้กับเมืองที่ ประมาณ 6,946.746 ตารางกิโลเมตร หรือ ประมาณ 4,341,716 ไร่ หรือ ร้อยละ 4.5 ของพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สภาพทั่วไป ลักษณะภูมิประเทศตอนบนเป็นภูเขาสูง ตามแนวที่อุบัติภูมิ ตอนกลางเป็นเนินเขาสลับป่าไปร่วง แม่น้ำที่สำคัญ แม่น้ำชี แม่น้ำขัง ลำน้ำป่า ลำน้ำที่วายขาด

2. อาณาเขต

ทิศเหนือ ติดต่อกับ จังหวัดอุดรธานี โดยมีลำน้ำป่าและห้วยลำพันชาดเป็นแนวทั้งสอง แบ่งเขตกัน และจังหวัดสกลนคร โดยมีที่อุบัติภูมิเป็นแนวแบ่งเขต

ทิศใต้ ติดต่อกับ จังหวัดร้อยเอ็ด และจังหวัดมหาสารคาม

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ จังหวัดมุกดาหาร และจังหวัดร้อยเอ็ด

ทิศ ตะวันตก ติดต่อกับ จังหวัดขอนแก่น และจังหวัดมหาสารคาม โดยมีลำน้ำชีเป็นแนวแบ่งเขต

3. ลักษณะภูมิอากาศ

จังหวัดกาฬสินธุ์ จัดอยู่ในระดับปานกลางกับสูง โดยทั่วไปมีปริมาณน้ำฝนต่อปี โดยประมาณ 1,400 ลิตร น้ำฝนโดยเฉลี่ยประจำปีวัดได้ 60.76 มม. โดยเฉพาะที่ที่เป็นหุบเขา และที่ราบระหว่างภูเขา ระดับอุณหภูมิจึงแตกต่างกันบริเวณที่ราบทว่าหุบเขา กล่าวคือ อุณหภูมิโดยเฉลี่ยต่ำสุด 25.3 องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุด 33.7 องศาเซลเซียส จะมีฤดู 3 ฤดู ฤดูหนาว ตั้งแต่เดือนตุลาคม ถึงเดือนมกราคม

ฤดูร้อน ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม

ฤดูฝน ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึงเดือนตุลาคม เดือนสิงหาคม เป็นเดือนที่ฝนตกมากที่สุดเฉลี่ยประมาณ 323.2 มม. ระยะที่ฝนตกทั้งช่วงระหว่างเดือนมิถุนายนถึงเดือนกรกฎาคม

4. ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดกาฬสินธุ์ มีพื้นที่ ประมาณ 6446.746 ตารางกิโลเมตร หรือ ประมาณ 4,341,716.25 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 4.5 ของพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นพื้นที่ป่าไม้

ประมาณ 0.61 ล้านໄວ່ เป็นพื้นที่ดือครองเพื่อการเกษตร ประมาณ 2.58 ล้านໄວ່ นอกนั้นเป็นพื้นที่อยู่อาศัย ภูเขา แม่น้ำ ประมาณ 1.01 ล้านໄວ່ พื้นที่อยู่สูงกว่าระดับน้ำทะเลปานกลางระดับสูงสุด 300 เมตร ระดับต่ำ 100 เมตร

องค์ประกอบด้านภูมิศาสตร์ของจังหวัดกาฬสินธุ์ แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

พื้นที่ตอนบน ในเขตอำเภอท่าคัน โถ อำเภอคำเมือง อำเภอสามชัย อำเภอเขาวัง อำเภอนาค เป็นที่สูงบริเวณเทือกเขาภูพาน มีแนวขั้นชั้นสลับกับที่ราบระหว่างหุบเขาแคน ๆ เป็นเขตป่าเขา เป็นเขตป่าไม้ที่สำคัญ ได้แก่ป่าดงนูล และป่าดงนูลแม่เหด เป็นแหล่งต้นน้ำลำธารที่สำคัญ คือลำน้ำป่าหวือด ลำน้ำพาน สามารถส่งน้ำเพื่อการเกษตรในฤดูฝนได้ประมาณ 338,000 ลิตร และส่งน้ำเพื่อการเกษตรในฤดูแล้งในพื้นที่ประมาณ 265,000 ลิตร

พื้นที่ตอนกลาง เป็นป่าไปร่อง สลับกับเนินเขาที่ราบทุ่งหญ้าเมืองร้อน ในเขตอำเภอหนองคุ้ง อำเภอสหัสขันธ์ อำเภอสมเด็จ อำเภอห้วยผึ้ง อำเภอนามน อำเภอภูพินราย แล้วอำเภอห้วยเม็ก

พื้นที่ตอนล่าง เป็นที่ราบลุ่ม เป็นแหล่งเพาะปลูกที่สำคัญของจังหวัด มีแนวลำน้ำและเป็นบริเวณที่รับน้ำชลประทานจากโครงการชลประทานลำป่าว ลำน้ำซี ลำน้ำพาน และยังมีหนองบึงขนาดใหญ่อยู่ทั่วไป พื้นที่ส่วนนี้อยู่ในบริเวณพื้นที่ของอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ อำเภอยางตลาด อำเภอคงคา ไสย อำเภอร่องคำ อำเภอค่อนขาง และอำเภอช่องชัย

5. ทรัพยากร

ดือเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญยิ่งต่อการดำรงชีวิต จังหวัดกาฬสินธุ์มีทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญที่ส่งผลต่อพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ดังนี้

5.1 ทรัพยากรดิน

ลักษณะดินในเขตจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยทั่วไปเป็นดินร่วนปนทราย และดิน ทรายร่วน ธรรมชาติ ซึ่งความอุดมบูรณาภรณ์และคุณภาพของดินต่ำ แต่ก็เป็นดินที่เหมาะสมกับการปลูกข้าว ปลูกพืชไร่ และเหมาะสมกับการปลูกพืช稼พวกไม้ผล

5.2. ทรัพยากรป่าไม้

จังหวัดกาฬสินธุ์ป่าไม้ซึ่งส่วนใหญ่เป็นป่าเบญจพรรณ หรือป่าโคล หรือป่าเต็งรัง ถือว่าเป็นเอกลักษณ์ของภูมิภาคนี้ พันธุ์ไม้ที่สำคัญของป่าชนิดนี้มีไม้เต็ง (จิก) ไม้รัง (ชัง) ไม้พลวง (กุง) ไม้เหียง (ชาด) ไม้กราก (สะแบง) ไม้ย่าง และไม้ขันๆ อีกมากมายส่วนพืชพื้นถิ่นได้แก่หญ้า ก้มิจำพวงหญ้าคา หญ้าเพ็ก หญ้าโจด หญ้าเลา หญ้าแ xen เป็นต้น

ชาวบ้านในท้องถิ่นจังหวัดกาฬสินธุ์ ได้จำแนกป่าในพื้นที่ออกเป็น 6 ประเภท คือ ป่าดง ได้แก่ ป่าดิน ป่าเบญจพรรณเป็นป่าที่มีไม้ใหญ่หนาแน่นและทึบกว่าป่าชนิดอื่นป่าโกรก ได้แก่ ป่าเต็งรัง อ่ายุบบริเวณพื้นที่ต่อนกลางที่มีลักษณะเป็นรูปป隆คลื่น พื้นที่เป็นดินรายสมกรวดและหินถุกรัง

ป่าเหลา ได้แก่ ป่าที่เกิดใหม่หลังจากการบุกเบิกที่ดินเพื่อประโยชน์ ป่าหญ้า ได้แก่ ป่าไม้ที่หญ้าจำพวกหญ้าคา หญ้าแมมน หญ้าเลาขี้นหนาแน่น หลังจากที่ป่าดงได้ถูกทำลายไป

ป่าบังป่าหาน ได้แก่ ป่าริมฝั่งที่มีน้ำท่วมเป็นประจำทุกปี

5.3. ทรัพยากรน้ำ

แหล่งน้ำที่สำคัญของจังหวัดกาฬสินธุ์ ประกอบด้วย

1. น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค ประชาชนในเขตเมืองและเขตชนบทมีความต้องการน้ำในการอุปโภคบริโภคในรูปของน้ำกินน้ำใช้

2. น้ำเพื่อการเกษตร

3. ระบบน้ำประปา

4. แหล่งน้ำธรรมชาติ จังหวัดกาฬสินธุ์มีแหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญคือ ลำน้ำ

ป่า

5. แหล่งน้ำชลประทาน แหล่งน้ำชลประทานของจังหวัดประกอบด้วย แหล่งน้ำตามโครงการขนาดใหญ่และขนาดกลาง โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริและโครงการขนาดเล็ก

5.4. ทรัพยากรสัตว์

1. สัตว์ประจำท้องถิ่นของจังหวัดกาฬสินธุ์ส่วนใหญ่คือล้ายคลึงกับสัตว์ที่มีอยู่ทั่วไป ในเกือบทุกจังหวัดของประเทศไทย หากแต่จะมีสัตว์บางชนิดที่ไม่สามารถหากินและยังเหลืออยู่ให้เห็นได้บ้าง และสัตว์ที่ถูกนำเข้ามาเลี้ยงหรือนุรักษ์จนกลายเป็นสัตว์เอกสารกษัติของจังหวัด

2. สัตว์ป่า เหลือจำนวนน้อย เนื่องจากสภาพคล่อง จึงมีเหลืออยู่จะเป็นในเขตป่า夷าสูงลึก ๆ เช้าไป จนไม่อาจพบเห็นได้

3. สัตว์ป่าอนุรักษ์ ที่ได้นำเลี้ยงดูให้อยู่ในสภาพป่าธรรมชาติและให้เจริญเติบโตเพื่อขยายพันธุ์ตามสภาพธรรมชาติ และกลายเป็นสัตว์เอกสารกษัติของจังหวัด คือ วัวแคง (Banteng) ซึ่งพบเห็นได้ยากมากในเมืองไทยในปัจจุบัน แต่ที่สถานีพัฒนาและส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์จำ

ป่า (สวนสาธารณะ) จังหวัดกาฬสินธุ์ มีวัวแดงที่อาสาอยู่และดำเนินชีวิตตามสภาพธรรมชาติ และแพะรพันธุ์เพิ่มมากโดยลำดับ มีเป็นจำนวนมากกว่าถึง 120 ตัวในปัจจุบัน

4. สัตว์น้ำ ที่ถือว่าเป็นสัญลักษณ์ของจังหวัดกาฬสินธุ์ ตั้งแต่เริ่มคือปลากรุ้ง (ตะกูล ปลากรีดอี) ที่ในปัจจุบันลดจำนวนลงมากจนเกือบจะหาดูไม่ได้แล้ว ส่วนปลาบานงา(ปลาเนื้ออ่อน) ก็ยังมีในปริมาณค่อนข้างมาก และพบได้ในแหล่งน้ำขนาดใหญ่ของจังหวัด โดยทั่วไป

ส่วนสัตว์พื้นบ้านชนิดอื่น ที่ถูกกำหนดให้เป็นสัตว์สัญลักษณ์ของจังหวัดกาฬสินธุ์ ได้แก่ เยียดขาค้า ปลาไหล นกราชา นกไก่ (นกหัวหวาน) แมลงทับ หรือทับคำ จักจั่น เป็นต้น และที่สำคัญที่สุดก็คือ จังหวัดกาฬสินธุ์ ยังเป็นแหล่งบุคลากรสัตว์โลกโบราณยุคล้านปีที่พบ ได้แก่ ไดโนเสาร์ ซึ่งเป็นชนิดกินพืช (ซอโรพอด) 2 ชนิด และชนิดกินเนื้อ (คาร์โนเซอร์) 2 ชนิด สุสานหอยล้านปี ปลาหิน และชาดแมลงต่าง ๆ ที่จัดเป็นแหล่งชาดโบราณที่ใหญ่ที่สุดของประเทศไทย และเป็นแหล่งฟอสซิลยุคโลกล้านปีที่สมบูรณ์ที่สุดของทวีปเอเชีย

5.5 ทรัพยากรแร่ธาตุ

ในปี พ.ศ. 2514-2515 ได้มีการสำรวจน้ำมันปิโตรเลียม ในพื้นที่ อำเภอเชียงแต่ ผลสำรวจไม่เป็นที่เปิดเผย ส่วนการสำรวจแร่ธาตุต่าง ๆ นั้นยังไม่มีการสำรวจอย่างละเอียดหรือ มีการนำมาใช้ แต่คาดว่า อาจมีแร่ธาตุอยู่บ้านตามป่าและภูเขาที่สำราญ โดยทางราชการ และการ ให้สัมปทานแก่เอกชนก็มีการสำรวจหาระบบทองแครง และถิกไนต์ในเขตอำเภอภูพานรายนี้ และ อำเภอเชียงแต่

เกลือสินเรียมีความพื้นที่ท้องนาทั่วไป ซึ่งจังหวัดกาฬสินธุ์จัดว่าเป็นแหล่งเกลือ สินเรียมานาที่โบราณ คือ ยุคอาณาโบราณ (เมืองท้าแಡดสังยัง) จัดว่าเป็นศูนย์กลางการ แลกเปลี่ยนและการค้าขายเกลือที่สำคัญในภาคอีสานตอนกลาง และสืบเนื่องต่อมาจนถึงยุค ปัจจุบัน ประชาชนในชนบทก็ยังสามารถผลิตเกลือและนำผลผลิตมาบริโภคได้จำนวนมาก พอประมาณ แต่ไม่ได้ทำเป็นอุตสาหกรรม และไม่ได้ผลิตเป็นสินค้าส่งออกไปขายยัง ต่างประเทศ

6. การปักธง

1. การบริหารการปักธง

จังหวัดกาฬสินธุ์ มีการจัดการองการบริหารราชการส่วนภูมิภาค มีหน่วยงานที่อยู่ ในการควบคุมดูแลของผู้ว่าราชการจังหวัด คือ สำนักราชการต่าง ๆ ในระดับจังหวัด อำเภอ ตำบล และหมู่บ้าน ซึ่งแบ่งเขตการปักธงในจังหวัดออกเป็น 18 อำเภอ 134 ตำบล 1449 หมู่บ้าน

ส่วนราชการในระดับจังหวัด เป็นหน่วยงาน 2 ลักษณะ คือส่วนราชการบริหาร ส่วนภูมิภาคประจำจังหวัด และหน่วยราชการบริหารส่วนกลางในจังหวัด

ส่วนราชการบริหารส่วนภูมิภาคประจำจังหวัดของกาฬสินธุ์ มีทั้งสิ้น 34

หน่วยงาน สังกัดกระทรวงมหาดไทย 9 หน่วยงาน และสังกัดกระทรวง ทบวง กรมอื่น ๆ อีก 25 หน่วยงาน

ส่วนราชการบริหารส่วนกลางในจังหวัดทั้งสิ้น 33 หน่วยงาน สังกัดกระทรวง มหาดไทย 2 หน่วยงาน และหน่วยงานอิสระ 3 หน่วยงาน

ส่วนการจัดองค์กรบริหารราชการส่วนท้องถิ่นมี 4 รูปแบบ คือ องค์การบริหาร ส่วนจังหวัด เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ องค์การบริหารส่วนตำบล และเทศบาลตำบลอีก 23 แห่ง

1. การบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนราชการสังกัดส่วนกลาง ซึ่งมีที่ตั้งหน่วยงาน เพื่อปฏิบัติงานในเขตจังหวัดกาฬสินธุ์ ทั้งหมด 27 หน่วยงานดังนี้

- 1.1 ศาลจังหวัดกาฬสินธุ์
- 1.2 สำนักคุมความประพฤติจังหวัดกาฬสินธุ์
- 1.3 สำนักงานบังคับคดีและวาระพย
- 1.4 นักงานอัยการจังหวัดกาฬสินธุ์
- 1.5 กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในจังหวัดกาฬสินธุ์
- 1.6 หน่วยการพัฒนาการเคลื่อนที่
- 1.7 โครงการชลประทานจังหวัดกาฬสินธุ์
- 1.8 โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาลำปาว
- 1.9 ศูนย์ขยายพันธุ์พืชที่ 13 กาฬสินธุ์
- 1.10 สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์กาฬสินธุ์
- 1.11 สถานีทดลองพืชไร่กาฬสินธุ์
- 1.12 หน่วยอนุรักษ์ทรัพยากรป่าธรรมชาติน้ำจีดเชื่อมลำปาว
- 1.13 สถานีประมงน้ำจีดกาฬสินธุ์
- 1.14 สถานีอาหารสัตว์กาฬสินธุ์
- 1.15 สถานีพัฒนาป่าดงมูล
- 1.16 โครงการพัฒนาป่าดงมูล
- 1.17 สถานีศึกษาธรรมชาติและสัตว์ป่าลำปาว
- 1.18 สถานีเพาะชำกล้าไม้กาฬสินธุ์

- 1.19 แขวงการทางกาฬสินธุ์
- 1.20 สำนักทะเบียนการค้าจังหวัดกาฬสินธุ์
- 1.21 สำนักงานประกันภัยจังหวัดกาฬสินธุ์
- 1.22 สำนักงานการค้าจังหวัดกาฬสินธุ์
- 1.23 ศูนย์พัฒนานิคมภาคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- 1.24 ศูนย์บริการโครงการสูบน้ำด้วยไฟฟ้าจังหวัดกาฬสินธุ์
- 1.25 เขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1-3
- 1.26 ศูนย์ผลศึกษาและกีฬา จังหวัดกาฬสินธุ์
- 1.27 โครงการชลประทานขาดเล็กที่ 11

๗๖๔

2. การบริหารราชการส่วนภูมิภาค

จัดแบ่งส่วนราชการออกเป็น จังหวัด อำเภอ และรัฐวิสาหกิจ 8 แห่ง

3. การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย

- 3.1 องค์กรบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ 1 แห่ง
- 3.2 องค์กรบริหารส่วนตำบล 115 แห่ง
- 3.3 เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ 1 แห่ง
- 3.4 เทศบาลตำบล 23 แห่ง

4. การแบ่งเขตการปกครอง

การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 18 อำเภอ แยกเป็น

134 ตำบล และ 1449 หมู่บ้าน ดังนี้

1. อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ ประกอบด้วย 16 ตำบล	131	หมู่บ้าน
2. อำเภอยางตลาด ประกอบด้วย 15 ตำบล	142	หมู่บ้าน
3. อำเภอโนนทราย ประกอบด้วย 8 ตำบล	104	หมู่บ้าน
4. อำเภอสหัสขันธ์ ประกอบด้วย 8 ตำบล	82	หมู่บ้าน
5. อำเภอภูนิราษณ์ ประกอบด้วย 12 ตำบล	127	หมู่บ้าน
6. อำเภอท่าคันโถ ประกอบด้วย 6 ตำบล	56	หมู่บ้าน
7. อำเภอสมเด็จ ประกอบด้วย 8 ตำบล	81	หมู่บ้าน
8. อำเภอเขาวัง ประกอบด้วย 6 ตำบล	59	หมู่บ้าน
9. อำเภอห้วยเม็ก ประกอบด้วย 8 ตำบล	75	หมู่บ้าน

10. จำເກອຄຳມ່ວງ	ປະກອບດ້ວຍ 6 ຕຳນລ	58	ໜູ່ນໍານັນ
11. ຈຳເກອທິນອງກຸງຄຣີ	ປະກອບດ້ວຍ 9 ຕຳນລ	98	ໜູ່ນໍານັນ
12. ຈຳເກອນາມນ	ປະກອບດ້ວຍ 5 ຕຳນລ	66	ໜູ່ນໍານັນ
13. ຈຳເກອຫ້ວຍຜົ່ງ	ປະກອບດ້ວຍ 4 ຕຳນລ	52	ໜູ່ນໍານັນ
14. ຈຳເກອຮ່ອງຄໍາ	ປະກອບດ້ວຍ 3 ຕຳນລ	40	ໜູ່ນໍານັນ
15. ຈຳເກອສານໜັງ	ປະກອບດ້ວຍ 4 ຕຳນລ	43	ໜູ່ນໍານັນ
16. ຈຳເກອນາຄູ	ປະກອບດ້ວຍ 5 ຕຳນລ	51	ໜູ່ນໍານັນ
17. ຈຳເກອນາຈານ	ປະກອບດ້ວຍ 5 ຕຳນລ	48	ໜູ່ນໍານັນ
18. ຈຳເກອຜົ່ອງໜັງ	ປະກອບດ້ວຍ 5 ຕຳນລ	46	ໜູ່ນໍານັນ

7. ປະເພດວັດນຮຽນ

ຈັງຫວັດກາພສິນຮູ້ເປັນເມືອງທີ່ມີຫນນຮຽນເນື່ອມປະເພດວັດນຮຽນຮຽມດັ່ງເດີມຂອງສ້ານໜ້າງ
ແລະມີການາທີ່ເປັນເອກລັກນັ້ນຂອງຕະນາອົງ

1. ຂາຕີພັນຮູ້

ກາພສິນຮູ້ເປັນກຸ່ມໍ່ຂາຕີພັນຮູ້ອີສານ ມີດັ່ງນີ້ ຂັກລຸ່ມໃຫຍ່ກໍ່ອກລຸ່ມໄທຢາລາວ ແລະ ຂັກ
ລຸ່ມນ້ອຍ ອື່ນໄທຢາລາວ ຜູ້ໄທ ແລະ ໄທຍ້ອ

1. ກຸ່ມໍ່ໄທຢາລາວ ຮ້ອຍເວີກວ່າຈາວອີສານມີປະກາມກາທີ່ສຸດຂະກຸ່ມໍ່ນີ້ມີການາພຸດ
ເປັນການາລາວ ເປັນກຸ່ມໍ່ທີ່ໄດ້ຮັບສິນທອດນຽມ ວັດນຮຽນລຸ່ມແມ່ນ້ຳໂຈງ ມາຕັ້ງແຕ່ພຸທະສຕວຣານທີ່
19 ເປັນກຸ່ມໍ່ຜູ້ນໍາທາງດ້ານວັດນຮຽນອີສານ ເປັນຜູ້ສິນທອດແລະຄ່າຍທອດວັດນຮຽນໃຫ້ຂັກລຸ່ມໄທ
ກຸ່ມໍ່ອື່ນ ຜູ້ໄທ ກຸ່ມໍ່ຜູ້ໄທສ່ວນໃຫຍ່ມີຈາກີຕປະເພດຄຳໄຍໄທຢາລາວ ເປັນກຸ່ມໍ່ໃຫຍ່ຮ່ອງລົງມາຈາກ
ກຸ່ມໍ່ໄທຢາລາວ ພື້ນຖານການາພຸດຕຽກກັບກຸ່ມໍ່ໄທຢາລາວ ຜູ້ໄທຍອດເສີຍອົວ ເປັນໂອ ເສີຍເອີຍເປັນແອ
ແລະເສີຍເອີເປັນເອົວ ເຊັ່ນ ຈົວເປັນໂອ ສັນເປັນໂອ ເສີຍເປັນແສເປັນຕົ້ນ ທາວູ້ໄທ ມີ 3 ກຸ່ມໍ່ ອື່ນໄທ
ດຳໄທແຕງ (ລາຍ) ແລະ ໄທຍ້ອ ເວີກຊ່ອຕາມເຄື່ອງແຕ່ງກາຍທີ່ເປັນພົບືກ

2. ໄທຍ້ອ ລັກສິລາຈາກຮົກວັດ ໄຕຮູນມີ ຕຳນລໄຊຍ້ວີ ຈຳເກອທ່າອຸເຫນ ກລ່າວວ່າ ມີ
ກຸ່ມີລຳນາເດີມອູ້ທີ່ເມືອງຫັງສາ ໄດ້ອພຍພມາຕັ້ງບ້ານເຮືອນອູ້ຈັງຫວັດນຮຽນ ສກຄນຄຣ ກາພສິນຮູ້
ແລະ ມານອກາຍ ໄທຍ້ອ ແບ່ງເປັນ 2 ກຸ່ມໍ່ ຕາມສຳເນົາງການາພຸດ ອື່ນໄທຢ້ອສກຄນຄຣ ສ້ານີ່ງລາວ
ສ່ວນໄທຢ້ອ ທ່າອຸເຫນ ບ້ານແພງແລະນຶ່ງກາພ ພຸດສໍາເນົາງກາກເໜືອ ພສມກັນໄທຢ້ອ ສໍາເນົາງ
ໄທຢ້ອຈະອ່ອນຫວານ ໄມ້ຫັນສັ້ນເໜືອນໄທຢາລາວ ມີຜົວພරຣອບາວ

ສຽງປ່ວ່າ ກາຮອງຢ່ຽວມັກກັນຂອງກຸ່ມໍ່ໄທຢາລາວ ຜູ້ໄທ ແລະ ໄທຍ້ອ ແສດງໃຫ້ເຫັນກັນ
ວິຖີ່ສີວິດແລະ ວັດນຮຽນທີ່ໜາກຫລາຍ ຜົ່ງຫລອນຮວມເປັນເອກລັກນັ້ນຂອງຈັງຫວັດກາພສິນຮູ້

2. ประเพณีวัฒนธรรม

ประเพณีและวัฒนธรรมเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงความเจริญ ซึ่งเป็นคนในแต่ละสังคม สร้างขึ้นเพื่อเป็นแนวปฏิบัติและพฤติกรรมร่วมกัน จากอดีตจนถึงปัจจุบันความเชื่อทางด้าน ศาสนา มือทิพย์พลต่อประเพณีและวัฒนธรรมของผู้คน ในสังคมมาโดยตลอด ในสังคมอีสาน ประเพณีต่าง ๆ ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของชาวอีสานต้องเกี่ยวพันกับความเชื่อทางศาสนา โดยเฉพาะศาสนาเป็นตัวกำหนด จารีตประเพณีในวัฒนธรรมอีสานแสดงออกให้เห็นชัดเจน ทางพิธีกรรม ซึ่งชาวบ้านนั้นจะไม่แยกว่าอะไรคือความเชื่อทางพุทธศาสนา อะไรเป็นพระหมู่ อะไรเป็นผี ขอเพียงแต่ได้ประกอบพิธีกรรมเพื่อสนองตอบ ความเชื่อของตนเองก็พอเพียง

โดยมีวิธีการประกอบพิธีกรรมของกลุ่มในแต่ละแห่งแตกต่างกันไป พิธีกรรมซึ่งเป็น พฤติกรรมทางประเพณีของจังหวัดกาฬสินธุ์ได้ผสมผสานกลมกลืนระหว่างอิทธิพลความเชื่อ ของพุทธศาสนา ความเชื่อเรื่องผี และความเชื่อของพระหมู่

ประกอบด้วย ประเพณีเกี่ยวกับชีวิต ประเพณีเกี่ยวกับการเกษตรและประเพณี เกี่ยวกับศาสนาและจารีต

2.1 ประเพณีเกี่ยวกับชีวิต

เป็นประเพณี พิธีกรรมที่ทำขึ้นเป็นระยะตามขั้นตอนสำคัญของชีวิตและเกี่ยวข้อง กับวิถีชีวิตนั้นตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย ได้แก่

1. ประเพณีพิธีกรรมเกี่ยวกับการเกิด
2. ประเพณีพิธีกรรมเกี่ยวกับการบวช
3. ประเพณีพิธีกรรมเกี่ยวกับการแต่งตัว
4. ประเพณีพิธีกรรมเกี่ยวกับการเข้าเรือนใหม่
5. ประเพณีพิธีกรรมเกี่ยวกับการตาย

สรุป ประเพณีเกี่ยวกับชีวิตทั้งการบวช การแต่งงาน การเข้าเรือนใหม่ ประเพณี เกี่ยวกับการตาย ประเพณีต่าง ๆ ล้วนมีจุดมุ่งหมายในการประกอบพิธีกรรมเพื่อให้เกิดสรัสดิ์ มงคล รายได้อิทธิพลของคติ ความเชื่อ ที่แสดงออกให้เห็นชัดเจนทางพิธีกรรม ประเพณี ดังกล่าวจึงนับเป็นภูมิปัญญาของบรรพบุรุษชาวอีสานที่สามารถผสมผสานเข้ากันอย่าง กลมกลืนและลงตัว โดยปราศจากข้อขัดแย้ง

2.2 ประเพณีเกี่ยวกับการเกษตร

สังคมอีสานเป็นสังคมเกษตรกรรม การดำรงชีวิตของคนอีสานส่วนใหญ่ผูกพัน กับการเกษตร ดังนั้นจึงมีประเพณีพิธีกรรมหลายอย่างที่ประกอบขึ้นเพื่อชุดประสงค์ ในการ

สร้างความอุดมสมบูรณ์ ของผลผลิตการเกษตร การได้มาซึ่งความอุดมสมบูรณ์ ดังกล่าว เชื่อว่า เป็นเพราะอำนาจของผู้สาง เทวดา ที่บันดาลให้เป็นไปตามคติ ความเชื่อ ของชาวอีสาน พิธีกรรมดังกล่าวไว้ได้แก่

1. ประเพณีแห่นางแมว
2. ประเพณีเล่นแม่นางดึง
3. ประเพณีเชียงซ่อง
4. ประเพณีเทศก์พญาคันคา ก
5. ประเพณีสวัสดิการปลาค้อ

สรุป ประเพณีเกี่ยวกับการเกษตรมีจุดประสงค์เดียวกัน คือขัดปัญหา เกี่ยวกับการทำนาหากินที่ขึ้นกับใน รวมทั้งอ่อนวอนผู้สางเทวดา เพื่อให้ฟันตกด้องตามฤดูกาล ตามความเชื่อของชาวอีสาน บางประเพณีปฏิสืบเนื่องกันอยู่ ปัจจุบันส่วนใหญ่ได้สูญหายไป ตามกาลเวลา

2.3 ประเพณีเกี่ยวกับศาสนาและชาติ

ชนบทประเพณีของอีสานแตกต่างจากภาคกลางตรงที่ชนบทรرمเนียม ประเพณี ของภาคกลาง ได้รับอิทธิพลจากศาสนา Hinayana และคัมภีรพระมนูธรรมศาสตร์ ส่วน ชนบทรرمเนียมของอีสาน ได้รับอิทธิพลจากล้านช้าง เข้าใจว่าอัตนธรรมล้านช้าง ได้รับอิทธิพล มาจากเมืองจีน นั่นคือ การเคารพบรรพบุรุษ ผู้ปู่ตา ผู้แ肯 ผู้พ่อ ผู้ตาย (ผีนา ผีไร) ชนบทรرمเนียมประเพณี ของภาคกลาง จึงมีลักษณะเป็นพราหมณ์มากกว่าพุทธ อิทธิสิบสอง หรือชาติประเพณี ประจำสิบสองเดือนที่สำคัญในสังคม ได้มีโอกาสร่วมชุมนุมกันทำบุญ เป็น ประจำเดือนในทุก ๆ เดือนของรอบปี “ชีต” มากก็ค่าว่า ชาติ ถือเป็นจรรยาของสังคม ถ้าฝ่าฝืน มี ความผิด เรียกว่า ผิดชีต ซึ่งอิทธิสิบสองมีรายละเอียด ดังนี้

2.3.1 อิทธิสิบสอง

อิทธิสิบสอง เป็นชาติประเพณีสำคัญของชาวอีสานที่ยึดถือปฏิบัติมาเป็น ระยะเวลานาน ตั้งแต่จนกลุ่มวัฒนธรรมไทย-ลาว ได้เข้ามาเมืองอิทธิพลในบริเวณกลุ่มแม่น้ำโขง ซึ่งในหนึ่งรอบปีจะมีประเพณีการทำบุญประจำเดือนทั้งสิบสองเดือน ได้แก่

เดือนเจียง คือ เดือนที่หนึ่ง เรียกตามภาษาภาคกลางว่าเดือนอ้าย จะมี ประเพณีงานบุญเข้ากรรม คือเป็นเดือนที่พระภิกษุเข้าปริวาสกรรม (ปลงอาบตี) เพื่อชำระ มนติน้ำที่ได้ล่วงละเมิดศีล (ข้อห้าม) พระวินัย ทั้งทั้งใจและไม่ใช่จร悔หัวใจพรมยา ครั้น

เมื่อรับกรุณาแล้วพระภิกขุทุกวัดจะนัดวันเข้าปริวาสกรรมประมาณ 6-9 วัน ชาวบ้านจะเตรียมอาหารถวายพระภิกขุ เข้า เพล ซึ่งถือว่าได้อานิสงส์แรง

เดือนยี่ คือ เดือนที่สอง เป็นช่วงฤดูเก็บเกี่ยวเพื่อนำข้าวขึ้นเล้า (ถุง) ขณะที่ ข้าวอยู่ที่ลานนาดีข้าว ชาวอีสานจะทำบุญเลี้ยงพระเพื่อเฉลิมฉลองความอุดมสมบูรณ์ เรียกว่า บุญอุบลาน มีการถวายอาหารพระสงฆ์ เสริฐพิธีสงฆ์หมอบวัญจาร์พิธีสู่ขวัญข้าว เป็นการขอบคุณแม่โพสพและขอโภตที่เหยียบย่าง และขอให้ไปอยู่เป็นขวัญข้าวในเล้า (ถุง) ด้วย

เดือนสาม จะมีประเพณีงานบุญข้าวจี่ ในสมัยอดีตจะทำกันค่อนข้างใหญ่มี หลายหมู่บ้าน รวมกันทำที่วัดของบ้านที่เป็นเจ้าภาพ ชาวบ้านจะเอาข้าวเหนียวที่นึ่งสุกแล้วมา ปั้นเป็นก้อนนิ่มอ้อดี เป็นไส้ ปั้งข้าวจี่ให้สุกเหลืองแล้วทาด้วยไข่แล้วปั้ปีกครั้งหนึ่ง คนໄบ สุก นำไปตักบาตรพระสงฆ์ ในตอนเช้าและแยกจ่ายกันเองพร้อมกับฟังพระธรรมเทศนา

เดือนสี่ จะมีประเพณีงานบุญพระเวส ชาวอีสานจะเรียกว่าบุญพระเวด หรือ บุญเดือนสี่ คือ งานเทศน์มหาชาติ ชาวอีสานจะทำกันค่อนข้างใหญ่โต มีการเตรียมงานหลาย วัน วันแรกเป็น มื้อโอม (วันรวม) จะมีการเตรียมงานตกแต่งศาลาการเบริญวันที่สองเป็นมื้อ จัน คือ เฉลิมฉลอง พระเวสสันดร ตอนป่ายจะมีการแห่พระเวสสันดรเข้าเมือง หรือแห่ผ้า พาด เข้าเมือง ตอนเย็น มีแห่พระพระอุปคุต วันที่สามเป็นวันงานบุญพิธี ตอนเช้ามีดมีแห่ข้าว พันก้อน เทศน์สังกัด มีการตักบาตรข้าวพันก้อน และมีการเทศน์มหาชาติเรื่องพระเวสสันดร ชาดก ให้ขันภายในวันเดียว ผู้ใด สามารถออกหနจนจบก็จะมีอนิสงส์ได้เกิดในคืนน้ำพระ ศรีอาริย์ ในตอนกลางวันชาวบ้านอาจจะมี การเรียไรหรือขอรับบริจาคเงินมาร่วมพิธีด้วย เรียกว่ากัณฑ์หลอน แห่แห่นด้วยกระบวนรำฟ้อนสนุกสนานนำมากวายกัณฑ์ที่กำลังเทศน์ ขณะนั้น โดยสมบทกับเจ้าภาพกัณฑ์

เดือนห้า บุญเดือนห้าจะเป็นบุญสดสรง เป็นงานบุญที่ยิ่งใหญ่ตระหง่านภาค กลาง คือ บุญสงกรานต์หรือบุญสรงน้ำ ตรงกับวันที่ 13 เมษายน ของทุกปี เรียกว่า วัน สงกรานต์ (สีนีปี) วันดังไป จะเป็นวันเนาว (ปีใหม่) ชาวอีสานจะทำกันถึง 15 วัน ติดต่อกัน ชาวบ้านจะหยุดการทำงานและมาร่วมกิจประเพณีกันสนุกสนานครื้นเครง มีการสรงน้ำ พระพุทธรูป พระสงฆ์รดน้ำและขอพระราชทานคู่ใหญ่ และเล่นสาดน้ำกันเอง มีการละเล่นกีฬา พื้นบ้านต่าง ๆ หลายอย่างส่วนงานบุญกุศลก็เข้าวัดฟังธรรมตามประเพณี

เดือนหก คือ บุญวันวิสาขบูชาและบุญบั้งไฟ สำหรับบุญวันวิสาขบูชาจะทำ เมื่อวัน ขาวพุทธท้าว ๆ ไปคือมีการทำบุญตักบาตรและเวียนเทียน ส่วนบุญบั้งไฟมาจากความ เชื่อเรื่องพระยาแทนหรือผีไฟเผาถนน ซึ่งเป็นผู้สร้างผู้ให้สร้างสิ่งทั้งปวงแก่โลก จึงมีการจุดมั่ง

ไฟเพื่อนุภาพรพยายามแคน ขอให้บันดาลฝนแก่โลกมนุษย์ก่อนลงมือทำงาน นอกจานนี้ยังมีพิธีบวชนาค บุญอุดส่องพระสงฆ์อีกด้วย

เดือนเช็ค คือ บุญข้าพระ (ชำระ) เป็นการทำบุญชำระจิตใจให้สะอาด เพื่อเตรียมตัวเข้าพรรษา จะมีทั้งกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาและทางวิญญาณ ประเพณีทางพุทธนั้นจะทำบุญถวายภัตตาหารพระภิกษุสงฆ์และฟังธรรม ส่วนทางวิญญาณจะมีการไหว้ผู้มเหสักข์ หลักเมือง จะทำบุญที่ศาลหลักบ้าน (คล้ายหลักเมือง ชาวอีสานเรียกเสาบ้าน) เช่น วิญญาณหลักบ้าน หรือผึ้งเหล็กข์ ให้คุ้มครองบ้านเมืองให้อยู่เย็นเป็นสุข ซึ่งจะเน้นมากกว่าพิธีทางพุทธ มีพิธีเจริญพระพุทธมนต์ 3 คืน ในคืนสุดท้ายมีห่วนหินแห่ห่วนตรายโดยสงฆ์และชาวบ้าน เพื่อขับเส้นยิ่งความชั่วร้ายให้ออกไปจากหมู่บ้าน

เดือนแปด คือ บุญเข้าพรรษา ซึ่งเป็นกิจประเพณีทางพุทธศาสนาโดยตรง มีการทำบุญตักบาตร ฟังพระธรรมเทศนา ถวายเทียนพรรษาและผ้าอาบน้ำฝน บางแห่งมีการแห่เทียนเข้าพรรษา แห่ต้นดอกผึ้ง (ดอกผึ้ง) และที่มีการกระทำกันเป็นพิธีใหญ่ ได้แก่ งานแห่เทียนเข้าพรรษาของจังหวัดอุบลราชธานี เป็นต้น

เดือนเก้า คือ บุญข้าวประดับดิน ตรงกับวันขึ้น 15 ค่ำ เดือนเก้า เป็นกิจประเพณีแบบพุทธสมเรื่องวิญญาณ เป็นการทำบุญเพื่อเปรตพลี อุทิศส่วนกุศลแก่ผีไร่ญาติ ยมบาลจะปล่อยเปรตนรกรออกหากินเป็นครั้ง ๆ ละ 2-3 ชั่วโมง ชาวอีสานจะทำอาหารเลี้ยงเปรตไร่ญาติใส่กระทอง ไปไว้ตามทางสามแพร่ง ตามบ้านเรือน แต่นอกชายคาบ้าน และมีการทำอาหารอีกส่วนหนึ่งไปทำบุญ ที่วัดแล้วกรุคน้ำอุทิศส่วนกุศลให้แก่ญาติที่ล่วงลับ อีกด้วย

เดือนสิบ คือ บุญข้าวสาก เป็นบุญถวายสลาภภัต แด่พระสงฆ์ จะตรงกับวันขึ้น 15 ค่ำ อาหารสำคัญ คือ กระยาสารท การทำบุญจะมีการเปลี่ยนสลาภซึ่งเข้าของสำรับอาหาร และเครื่องไทยทานอื่น ๆ ไว้ในถาด พระภิกษุรูปใดจับได้สลาภสำรับอาหารของผู้ใดก็รับอาหารพร้อมกับปัจจัยไทยทานของเจ้าภาพผู้นั้น เป็นการทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้แก่เปรตชน คือ ญาติที่ล่วงลับไปแล้ว

เดือนสิบเอ็ด คือ บุญออกพรรษา พระสงฆ์จะแสดงอาบติดทำการป่าวรา กีอเปิดโอกาส ให้ว่ากล่าวตักเตือนกันได้ในวันขึ้น 15 ค่ำ พ้อวันรุ่งขึ้นจะเป็นวันแรก 1 ค่ำ และเป็นวันออกพรรษา จะมีการตักบาตรเทโวโรหณะตามพิธีพุทธ นอกจานนี้ยังมีบุญตามประทีปโคมไฟซึ่งทุกวัดจะมีการ จุดประทีปโคมไฟกัน มีการลอยกระทง บางแห่งมีประเพณี

ไอลเรือไฟแห่งปราสาทผึ้ง เพื่อบูชาพระรัตนตรัย เช่น ที่จังหวัดนครพนม และจังหวัดสกลนคร เป็นต้น

เดือนสิบสอง กือ บุญทอดกฐิน ซึ่งเป็นประเพณีทางพุทธศาสนา จะเริ่มตั้งแต่วันแรก 1 ค่ำ เดือนสิบเอ็ด จนถึงวันขึ้น 15 ค่ำ เดือนสิบสอง เป็นประเพณีที่มีมาตั้งแต่สมัยพุทธกาล ซึ่งพระพุทธเจ้าทรงอนุญาตให้พระภิกษุรับผ้าจากชาวบ้านได้เพียง 30 วัน นับตั้งแต่วันออกพรรษา ผ้าที่ชาวบ้านถวายพระภิกษุ เรียกว่า ผ้ากฐิน

2.3.2 การสู่ขวัญ (สุดหวาน) ขวัญ หรือที่ชาวอีสานเรียกว่า หวาน กือ สิ่งที่เป็นมิ่งมงคลสักดิ์สิริอยู่กับชีวิตมนุษย์ ตัวร์ พืช รวมทั้งเครื่องใช้ในการประกอบอาชีพ พิธีกรรมการสู่ขวัญของชาวอีสานจะมีทั้งพิธีกรรมในครัวเรือน เช่น การสู่ขวัญเด็ก สู่ขวัญคนป่วย และพิธีกรรมใหญ่ในโอกาสพิเศษ เช่น สำเร็จการศึกษา การได้เลื่อนยศตำแหน่ง การไปศึกษาภายนอก เป็นต้น การสู่ขวัญของชาวอีสานมักจะทำในเกื่องทุกขันตอนของชีวิต รวมทั้งการกลับไปหรือการกลับมาของสมาชิกในครอบครัว นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญกับเครื่องใช้ ที่พกอาศัย ตัวร์เลี้ยง และพันธุ์พืชที่เป็นประโยชน์ต่อนุษริยอีกด้วย ขณะนี้การสู่ขวัญจึงแยกออกเป็น 2 ส่วน กือ

1. การสู่ขวัญบุคคลในรอบชีวิต จะมีการสู่ขวัญทั้งในเหตุดีและเหตุร้ายที่บุคคลได้รับ เหตุดี เช่น สู่ขวัญที่ได้บุตรใหม่ สู่ขวัญรับโชค สู่ขวัญนาค สู่ขวัญป่าวษา เหตุร้าย เช่น สู่ขวัญเด็กเมื่อเด็กตกใจมาก ๆ สู่ขวัญคนป่วย เป็นต้น

2. การสู่ขวัญเครื่องใช้และสัตว์เลี้ยง จะมีการสู่ขวัญก่อนที่จะใช้เครื่องมือนั้น ๆ ในฤดูกาล ซึ่งเชื่อว่าจะได้ผลผลิตมากขึ้น และเป็นการขอโ祐ด้วยไม้ที่จะต้องถูกตัดฟืน ถูกเลื่อยมาเป็นเครื่องใช้ เช่น การสู่ขวัญไก่ กระด สู่ขวัญเกวียน สู่ขวัญเรือน สู่ขวัญเข้าขึ้นเดือน (ยุง) สู่ขวัญวัวควาย เป็นต้น

พิธีกรรมสู่ขวัญ จะทำแบบง่าย ๆ ไม่มีพิธีรีตองมากนัก กือ เจ้าภาพจะกำหนดวันและเชิญญาติ เพื่อนฝูง จัดเตรียมพายข้าว (พานนายศรี) และเชิญหนอมข้าว (หนอมสูด) มา เป็นเจ้าพิธีหรือผู้นำในการประกอบพิธี และมีการผูกข้อมือเจ้าของขวัญ ในระหว่างพิธีจะมีการเรียกขวัญ โดยผู้นำร่วมพิธีจะช่วยกันถวายรับว่า “มาเยือนขวัญเย่อ” หรือ “มาเยือนขวัญอย” บางครั้งอาจร้องว่า “มาเดือขวนอย” หลังเสร็จพิธีเจ้าภาพจะเชิญร่วมรับประทานอาหารเคลิน ฉลองกันอีกด้วย

2.3.3 การผูกเสี่ยว การผูกเสี่ยว กือ การสัญญาจะเป็นเพื่อนรักเพื่อนสนิทกัน โดยมีพยาน รู้เห็นเป็นลักษณะพยาน การผูกเสี่ยวจะนิยมผูกเสี่ยวระหว่างชายกับชาย และผู้หญิง

กับผู้หญิงที่มีอายุใกล้เคียงกัน นอกจากนี้จะต้องมีอุปนิสัยคล้ายคลึงกันอีกด้วย การผูกเสี่ยวนี้ พ่อแม่อาจเป็นผู้กำหนด ให้ก็ได้ นั่นคือ พ่อแม่รักใคร่สนิทสนมกัน เมื่อมีบุตรรุ่นเดียวกันก็จัดพิธีผูกเสี่ยวนี้เพื่อให้เด็กเป็นเพื่อนรักกัน เรียกตามภาษาถิ่นว่า เสี่ยวหักเสี่ยวแพง อีกรูปแบบนี้เมื่อเจริญวัยแล้วพบเพื่อนที่ชอบพออุปนิสัย ก็พากันมาพบพ่อแม่แล้วทำพิธีผูกเสี่ยวนี้เอง ขณะนี้การผูกเสี่ยวของชาวอีสานจึงมี 2 กรณี คือ พ่อแม่เป็นผู้จัดให้ และผู้เป็นเสี่ยวเป็นผู้เลือกเพื่อนของตนเอง ในพิธีจะเชิญเจ้าโโคตรญาติ หรือผู้ใหญ่ทั้งสองฝ่ายมาเป็นสักขีพยาน และอาจจะให้ผู้อาวุโสในที่ชุมชนนั้นเป็นเจ้าพิธี จะมีพานนายศรีเป็นสักขีพยานด้วยหรือไม่ก็ได้

2.3.4 การลงแขก การลงแขกเป็นประเพณีที่แสดงถึงความมีน้ำใจ เอื้อเฟื้อต่อกัน ฉันญาติมิตรของชาวชนบท เพราะการลงแขกในภาษาอีสานหมายถึง การไปบุกกล่าวขอแรง ญาติสนิทมิตรสหายให้มาช่วยทำงาน งานที่จะต้องลงแขกนั้นทั้งงานส่วนตัวและงาน ส่วนรวมงานส่วนตัวที่อาศัยการลงแขกนั้นมักจะเป็นงานใหญ่ที่เหลือบากว่าแรง หรือ ไม่ใช่นั้นก็จะเป็นงานหนักรับด่วนที่จำเป็นต้องทำให้เสร็จภายในวันเดียว จึงต้องบุกให้ญาติที่ น่องมาช่วยเหลืองานส่วนตัวที่ต้องลงแขกในชนบทนั้นมีอยู่ 3 อย่าง คือ ลงแขกสร้างบ้าน ลงแขกทำนา และลงแขกหาอาหาร เจ้าภาพซึ่งเป็นเจ้าของงานจะจัดหาอาหารมาเลี้ยงคู่เป็นอย่างดี ส่วนการลงแขกที่เป็นงานส่วนรวมจะลงแขกเมื่อมีงานประเพณีของหมู่บ้าน งานสร้าง สาธารณูปโภค เช่น ถนน บ่อสำลัก สะพาน สร้างวัด สร้างศาลากลางบ้าน เป็นต้น ซึ่งจะต้อง อาศัยความร่วมมือของชาวบ้าน

4. ประเพณีเกี่ยวกับชีวิตและวัย

“ไทยอีสาน” มีประเพณีสำคัญที่เกี่ยวกับชีวิต และวัยของแต่ละคนนับตั้งแต่เกิดจนตาย โดยมุ่งหวังที่จะให้เกิด ศิริมงคล แก่ชีวิตในวัยนั้น ๆ ในที่นี้ จะกล่าวเฉพาะวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากของชีวิต 4 ครั้ง คือ เกิดครั้งหนึ่ง บวช (สำหรับลูกผู้ชาย) ครั้งหนึ่ง กิน ดองหรือแต่งงานครั้งหนึ่ง และการตายอีกครั้งหนึ่ง

4.1 ประเพณีเกี่ยวกับการเกิด

ตามชาวโนราษร กล่าวว่า เมื่อขาย หลังจากยังกันเป็นผัวเมีย และแต่งงานทั้งสองก็ จะมีการสมสู่หรือมีเพศสัมพันธ์กัน โดยมุ่งหวังจะให้มีลูกสืบสกุล “ไทยอีสาน” มีความเชื่อ ตั้งแต่บรรพบุรุษว่า “ การสมสู่ของผัวเมียนั้นเป็นเรื่องธรรมชาติของคนและสัตว์แต่ไม่สมสู่กัน เยี่ยงสัตว์ ” เพื่อให้ได้ลูกที่เกิดมาเป็นคนสมบูรณ์ หง็จิตใจ และร่างกายโดยเชื่อว่าถ้ามีการสมสู่ กันเยี่ยงสัตว์ลูกที่เกิดมาจะพิกล พิการ ทางร่างกายและจิตใจที่ทรามเยี่ยงสัตว์ด้วย ดังนั้นไทย อีสานโนราษร จึงมีข้อห้ามเกี่ยวกับ การสมสู่ของคู่ผัว ตัวเมียและสามัญ ดังนี้

1. ให้สมสู่ เนพาระคู่ครองของตนเองเท่านั้น
2. ห้ามสมสู่กันเยี่ยงสัตว์หรือใช้ท่าทางของสัตว์สมสู่กัน
3. ห้ามสมสู่กันในวันศีล วันพระวันเกิดของตน วันเข้าพรรษา วันอุกพรรษา และ มหาสงกรานต์

4. ห้ามสมสู่กันในสถานที่อันไม่สมควร เช่น บริเวณลานวัด ลานเจดีย์ ลานโบสถ์ ลานวิหาร หรือศาลาวัด เป็นต้น (อ้างอิงที่มา)

สรุป อีตสินสองกองสินสี่ เป็นจริตประเพณี อีสารที่ชาวจังหวัดกาฬสินธุ์คือถือปฏิบัติสืบต่อ กันมา เป็นเป็นสูนย์กลางแห่งความเชื่อศักดิ์สิทธิ์และการแสดงออกในประเพณีต่าง ๆ ในรอบปีจึงเป็นสัญลักษณ์ที่สะท้อนความเชื่อ บ่งบอกคุณค่า อุดมการณ์ ตลอดจนบรรทัดฐานทางศิลธรรม ปัจจุบันการดำเนินชีวิตถูกครอบงำด้วยวัฒนธรรมส่งผลให้ชาวบ้านได้ค้นหาวิถีชีวิต สมัยใหม่ ประเพณีพิธีกรรมและความเชื่อในอีต สินสอง จึงอาจถูกละเลยอย่างขาดการเหลือเชื่อแล้ว

4.2 ประเพณีเกี่ยวกับการบวช

เนื่องจากคนไทยอีสาร ที่สืบทอดสายมาจากล้านช้าง ล้านน้ำ ล้านน้ำดือ พระพุทธศาสนาแห่งสืบสาน จะนับถือว่า ที่มีอายุครบบวช เมื่ออายุ 20 ปี ขึ้นไปทุกคนต้องบวชในบรรพุทธศาสนา ก่อนจึงควรแต่งงาน มีครอบครัวได้และถ้าบวชก่อนที่อายุจะถึง 20 ปี ก็ได้โดยถือว่า บวชเณร ซึ่งเรียกว่าบราhma และผู้บวชเณรต้องรักษาศีล 10 ข้อ ครั้นเมื่ออายุครบ 20 ปี แล้วบวชเรียกว่า “บวชพระ” ซึ่งเรียกว่าอุปสมบท ผู้อุปสมบทแล้วเรียกว่า “ภิกษุ” ซึ่งต้องรักษาศีล 227 ข้อ

4.3 ประเพณีการแต่งดอง

“แต่งดอง” หมายถึง การแต่งงานในภาษาไทย ซึ่งเป็นช่วงระยะเวลาที่เป็นหัวเดียวหัวต่อ ที่สำคัญยิ่งช่วงหนึ่งของชีวิตคนเรา เพราะการแต่งงาน เป็นระยะที่วัยและชีวิตจะแปรเปลี่ยนจาก “หนุ่มสาวเป็นพ่อแม่เรือนต่อไป” จะนับก่อนจะถ้าเข้าสู่การแต่งดองไทย อีสารจึงเปิดโอกาสให้หนุ่มสาวได้พบปะ คบค้ากันก่อน โดยพ่อแม่ฝ่ายหญิงจะอยู่ดูอยู่ห่าง ๆ ซึ่งหนุ่มสาวนอกจากจะได้พบปะพูดคุยกันในประเพณีงานบุญต่าง ๆ แล้ว หนุ่มไทยอีสารยังมีโอกาสไปพูดคุยกับสาวได้ทุกคน ทุกหมู่บ้านแม้จะรู้จักกันก่อนหรือไม่รู้จักก็ตาม เพราะคนอีสารมีประเพณีเล่นสาวซึ่งเป็นประเพณีที่เปิดโอกาสที่ชายหนุ่มไปพูดคุยกับสาวบ้านบ้านเรือนของสาว ๆ ได้ตลอดเวลา แต่ห้ามล่วงเกินหญิงสาว ไม่ว่าจะเป็นการจับเนื้อต้องตัว เพราะจะถือเป็นการ “ผิดศีลบ้านผีเรือน” เมื่อชายหญิงสมัครรักใครกันจริงจัง หลังจากได้พูดคุยหรือคบกันนานนานพอสมควรและฝ่ายชายที่ได้บวชเรียนมาแล้วหรือเป็น ”คนสุก” แล้วทั้งสองฝ่ายจะ

หยุดการเกี้ยวพาราสีกับคนอื่นอีก พ่อแม่ของหั้งสองฝ่ายก็มั่นใจว่าหั้งสองครอบครัวจะได้เป็นดองกัน

ฤกษ์แต่งทอง คนอีสานมีความเชื่อในเรื่องฤกษ์ยาม เมมื่อนคนไทยภาคอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแต่งทอง จึงต้องหาฤกษ์ยามให้ดี เพื่อให้การแต่งทองเป็นไปด้วยความสุข ความเรียบ ซึ่งประษฐ์ชาวอีสานเรียกกันว่า หมออูชา (หมอดู) จะเป็นคนชี้แนะถึงวันฤกษ์ดีและเดือนที่ดี ควรจัดงานแต่งทองกันดังนี้

เดือนที่นิยมแต่งทอง ชาวอีสานจะแต่งทองกันในเดือนคุ่ ซึ่งได้แก่ เดือนที่ ๑ เดือนสี่ เดือนหก เดือนแปด (ก่อนเข้าพรรษา) และเดือนสิบสอง อย่างไรก็ตาม ในระยะที่ ๒ ประสงค์เข้าพรรษาคือ ตั้งแต่วันขึ้น ๑๕ เดือน ๘ ถึงวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ ชาวอีสานจะไม่จัดพิธีแต่งทอง วันที่นิยมแต่งทอง นิยมเอาวัน “หัวเสียงหมอน” ซึ่งเป็นวันดีในแต่ละเดือน ดังนี้ ข้างขึ้น ได้แก่วันขึ้น ๖ ค่ำ ๗ ค่ำ ๑๐ ค่ำ ๑๑ ค่ำ ๑๒ ค่ำ ๑๓ ค่ำ ข้างแรม ได้แก่ วันแรม ๓-๗-๙-๑๓ ค่ำ

4.4 ประเพณีเกี่ยวกับการตาย

คนอีสานมีคำพะหนยา อุญบทนี่ง่าว่า “โลกลมันตั้งเที่ยงหมื่นแต่เกิด แก่ เจ็บ ตาย แท่นา” จากคำพะหนายบทนี่ แสดงให้เห็นความเชื่อของคนอีสานว่า เกิด แก่ เจ็บ ตาย เป็นสิ่งที่ทุกคนจะต้องพบพาน หลีกหนีไม่พ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งความตาย

ดังนั้นชาวอีสานจึงมีประเพณีเกี่ยวกับการตาย ซึ่งเป็นวาระสุดท้ายของชีวิตเรา ไว้ ดังนี้

4.1 การอาบน้ำศพ การอาบน้ำศพก็ทำเสร็จอนานน้ำให้แก่คนที่ยังมีชีวิตอยู่ เมื่ออาบน้ำด้วยน้ำอุ่นที่เจือด้วยน้ำอบน้ำหอมแล้วจึงใช้ผ้าสะอาดเช็ดเนื้อเช็ดตัวให้ศพ ถ้าศพที่เกิดจากการตายโหง (ถุงกระชุน ถุงยิงตาย ตกน้ำ ตกต้นไม้ตาย) จะไม่นิยมอาบน้ำศพ เนื่องที่มีการอาบน้ำให้ศพนั้น

ในทางคติโลก ถือว่า เป็นการชำรากภัยให้สถาบันปราศจากมลทิน ในทางคติธรรมสอนให้รู้ว่า ขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ต้องใช้ไตรสิกขา คือ ศีล สามัคคี ปัญญา ชำระล้างภัย วาจา และใจตนให้สถาบันบริสุทธิ์อยู่เสมอ

4.2 หีบศพ เมื่ออาบน้ำศพเสร็จก็หีบศพ โดยหีบมีร่องศีรษะ (ตั้งแต่กลางหัว) ไปข้างหน้า ส่วนผมที่เหลืออีกริ่งศีรษะ ให้หีบไปข้างหลังทั้งนี้เพื่อสอนว่า ในทางคติโลก ถือว่าหีบ สำหรับคนเกิดครึ่งหนึ่ง และสำหรับคนตาย อีกริ่งหนึ่ง เมื่อหีบเสร็จ ให้หักหีบออกเป็นสองท่อนแล้วทิ้งเดียว

ในทางคติธรรม เป็นการเตือนคนที่ยังไม่ตายให้รู้ว่าชีวิตของคนเราทุกคน

เกิด และ ตาย เป็นของคู่กัน

4.3 นุ่งผ้าศพ ให้นุ่งเสื้อผ้าสีขาวให้ศพสองขั้น โดยชั้นในให้ใส่กระดุมเลือดผ้า หรือการเกง กระโปรง กลับข้างกัน กับเมื่อตอนมีชีวิตอยู่ นั่นคือเอาชายพกไว้ข้างหลัง ส่วนชั้นนอก ให้นุ่งผ้าเหมือนคนที่มีชีวิตอยู่ทั่วไป นั่นคือ เอาชายพกไว้ข้างหน้า ทั้งนี้ เพื่อสอนว่า ในทางคดีโลก การนุ่งที่เอาชายพกไว้ข้างหลังก็คือ การนุ่งผ้าให้ผิด ส่วนที่นุ่งเอารอยพกไว้ข้างหน้าเป็นการนุ่งผ้าของคน

ในทางคดีธรรม การนุ่งผ้าขาวให้ศพ เพื่อเป็นการสอนคนเป็นให้รู้ว่า ขณะมีชีวิตอยู่ให้สุจริตธรรม เป็นเครื่องคุ้มครองคน

4.4 การรณน้ำศพ เมื่ออาบน้ำแต่งตัวศพเสร็จแล้ว ให้นำศพนอนหงายบนเตียง โดยหัวศพไปทางทิศตะวันตก และเอามือของศพยื่นออกไปนอนขอบเตียง โดยปล่อยให้มือเหยียดนิ้วออกไปตามปกติ หานมอนวางส่วน ข้อมือไว้ ส่วนเบื้องล่างป้ายมือหาขันรองน้ำใบใหญ่ เพื่อรอน้ำที่แยกจากรณน้ำศพ ที่ปลายฝ่ามือ และเจ้าภาพต้องเตรียมขันน้ำอบน้ำหมอม เพื่อใช้ขันใบเล็ก ๆ คำกล่าวไว้แยกที่มารณน้ำศพด้วย การรณน้ำศพ เพื่อสอนว่า ดังนี้

ในทางคดีโลก เป็นการแสดงการกระบวนการคดีที่น้ำอบ น้ำหมอม เพื่อให้ศพมีกลิ่นหอม

ในทางคดีธรรม เป็นการสอนคนที่ยังไม่ตาย ให้รู้จักการแพทย์ต่อบุคคลที่ควรเคารพ และให้รู้จักรสร้างความดี ให้เกิดมีในตนด้วยการรักษาศีล เพราะความดีนั้นหมอมยิ่งกว่า น้ำอบน้ำหมอม ที่รตราดลงบนมือศพและความหมอมของศีลนั้น หมอมยิ่งกว่าความหมอมใด ๆ และสามารถหมอมหวานหวานลมได้อีกด้วย

5. ศิลปะและวรรณกรรมท้องถิ่น

5.1 ดนตรีพื้นบ้านอีสานประจังหวัดกาฬสินธุ์ คือ วงดนตรีโปงลางเป็นเครื่องดนตรีที่ใช้บรรเลงเดี่ยวในปี พ.ศ 2505 นายเปลื้อง ฉายรัศมี ได้นำมาเล่นผสมกับเครื่องดนตรีพื้นบ้านอีสานชนิดอื่น จนเกิดเป็น “วงโปงลาง” ซึ่งมีเครื่องดนตรีหลัก ๆ ประกอบด้วย

5.1.1 โปงลาง ใช้คำเนินทำนอง เป็นเครื่องดนตรีหลักของวง

5.1.2 แ肯 ใช้คำเนินทำนองคู่กับโปงลาง เป็นเสียงประสาน หรือบางครั้งให้ท่วงทำนองกับโปงลาง

5.1.3 พิณ โปร่ง ใช้ดีดเล่นทำนองประกอบกับแ肯

5.1.4 กลองรำนา เป็นตัวกับกับจังและเน้นความครึกครื้นเพิ่มขึ้น

5.1.5 โหนด ให้เสียงเป็นลูกเล่น ประสานเสียงกับแ肯หรือลือกับแ肯

5.1.6 นาบ ให้เสียงสอดประسان เพิ่มความน่าฟัง สนุกสนานยิ่งขึ้น

5.1.7 กับแก็บ ใช้เป็นเครื่องประกอบจังหวะ เพิ่มความสนุกสนานแก่ผู้ฟัง เพราะ มีลักษณะตีหดหายรูปแบบ เช่น ใช้อวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ได้แก่ ศอก เข่า ศีรษะ ไหล่ เท้า เป็นต้น เน้น ในเรื่องลีลาและความสวยงาม

5.1.8 กลองหาง เป็นการตีให้จังหวะเป็นการตีให้จังหวะเป็นการตีด้วยมือ กำปั้น ศอกถ่อง เน้นลีลาที่คงงานนำๆ

5.1.9 ไหซอง เป็นการละเล่นใช้การตีสันหนังยางที่ผู้กรัดปากไว จะเกิดเสียง ทุ่ม ไหซอง ส่วนใหญ่จะเน้นลีลา ท่วงท่าการตีไห มากกว่าจะเน้นให้เกิดเสียงเพื่อร่วมในการ บรรเลงผสมกับเครื่องดนตรีชั้นอื่นของวง

5.1.10 กอลอ เป็นเครื่องประกอบจังหวะที่ช่วยเสริมภาพรวมของวงในการ บรรเลงผสมกับเครื่องดนตรีชั้นอื่นของวงดูสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

5.2 นาฎคิลป์พื้นบ้าน คือ การแสดงของชาวบ้านที่มีภูมิลำเนาอยู่ในชุมชนนี้ ๆ มักมี รูปแบบหลากหลายทั้งรูปแบบและเนื้อหา ดังนี้

การแสดงของการพินธุ์ เป็นมรดกที่แสดงภูมิปัญญาที่สะสานจากอดีตจนจน ปัจจุบันซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ การเพลงพื้นบ้าน และ การฟ้อนพื้นบ้าน

1. เพลงพื้นบ้านหรือหมอดำ คือเพลงท้องถิ่นเป็นที่รู้จักกันดีมีลักษณะขับร้อง ฟ้อนรำเป็นเอกลักษณ์ของตน เป็นที่นิยมของชาวบ้าน ใช้ภาษาถิ่น ใช้ทำนองสนุก จังหวะเร้าใจ เนื้อหาถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด อุดมการณ์ ความเป็นอยู่และภูมิปัญญาชาวบ้าน ที่รู้จักกัน แพร่หลายคือการแสดงหมอดำหรือการล้ำแบบต่าง ๆ เช่น

1.1 หมอดำพื้น คือ หมอดำเป็นชาห์ที่ล้ำเกี่ยวกับเรื่องนิทานต่าง ๆ

1.2 หมอดำกลอน คือ หมอดำชาห์ที่ล้ำเกี่ยวกับเรื่องราวของความรัก โถดตอบกัน หมอดำหมู่ คือ กลุ่มของหมอดำที่ล้ำเป็นเรื่อง และใช้ทำนองเสร้ำ

1.3 หมอดำเพลิน คือ ภณฑ์หมอดำที่ล้ำเรื่องใช้ทำนองสนุกสนาน

1.4 หมอดำผีฟ้า คือ การลารักษาคนเจ็บไข้ ซึ่งเราจัดอยู่ในกลุ่มของเพลง

พิธีกรรม

1.5 หมอดำซิ่ง คือ หมอดำประยุกต์มุ่งเน้นความสนุกสนานความเร้าใจจาก เสียงเครื่องดนตรีساกระดับ มีการเต้นของทางเครื่อง เนื้อหาส่วนมากจะเน้นการร้องเพลงมากกว่า การล้ำเป็นเรื่อง

2. การฟ้อนพื้นบ้าน จังหวัดกาฬสินธุ์ มีลักษณะการฟ้อนอยู่ 2 ลักษณะเหมือนสังคมอื่น ๆ คือ

2.1 การฟ้อนรำแบบชาวบ้าน เป็นการฟ้อนรำอันเกิดจากความรู้สึกของชนธรรมชาติสามัญ โดยไม่ต้องมีการฝึกหัดหรือมีกีฬาเพียงเล็กน้อย เน้นความสนุกสนานมีวิธีชีวิตไม่มีระเบียบแบบแผนหรือการแปรแปร ผู้ฟ้อนสามารถแสดงลีลาการฟ้อนรำตามอิสระ เช่น การฟ้อนตามขบวนแห่งงานบุญบุวง งานบุญพะเหວด ประเพณีบุญบึงไฟ แห่งตันดอกเงิน แห่งกองกรีน ฯลฯ

2.2 การฟ้อนรำตามแบบแผน เป็นการฟ้อนรำที่ต้องอาศัยการฝึกหัดกันตามแบบฉบับ มีครูอาจารย์ มีกฎเกณฑ์ต่าง ๆ จังหวัดกาฬสินธุ์มีวิทยาลัยนาฏศิลป์ ซึ่งเป็นสถานศึกษาด้านศิลปะการแสดง ได้นำแบบแผนการฟ้อนรำมาประยุกต์เข้ากับวัฒนธรรม ภูมิปัญญาและว โprobe ทางเครื่องดนตรีท้องถิ่น กล้ายเป็นศิลปะการฟ้อนรำของจังหวัด เพยเพร่และเป็นที่ชื่นชอบรู้จักกันอย่างแพร่หลาย เช่น ฟ้อนโpong ฟ้อนสาวกาฬสินธุ์ลำแพلن ฟ้อนแพรวากาฬสินธุ์ ฟ้อนภูไท รำบายศรี เที่ยงกะหัง เที่ยงแหยไปมดแดง ฯลฯ

3. วรรณกรรมพื้นบ้าน จังหวัดกาฬสินธุ์มีวรรณกรรมหลากหลายประเภทซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงภูมิปัญญาและความสามารถของชุมชน เช่น

3.1 นิทานพื้นบ้าน เป็นนิทานขนาดยาว อันเป็นเรื่องราวทางจินตนาการ ซึ่งเป็นเรื่องเล่าเพื่อความบันเทิง เพื่อเป็นคติคำสอน เป็นต้น เช่น พาเดลงงไ้อี บุญนางอ้ว นางพมหอน ฯลฯ

3.2 กลอนลำ เป็นคำประพันธ์ของปราชญ์ชาวบ้านที่แสดงถึงความสามารถใช้ภาษาในการบรรยายเรื่องต่าง ๆ มี 2 ลักษณะ คือกลอนสั้น และกลอนยาว ให้สาระความรู้ทั้งประวัติศาสตร์ ความเชื่อ ประเพณี การดำเนินชีวิต รวมถึง ต lokale ตามก่อนทาง แล้วแต่ชนิดของกลอนลำ เช่นกลอนเชียง กลอนเพอะ กลอนสอย กลอนเตี้ย กลอนอัศจรรย์ กลอนหนังสือเจียง เป็นต้น

3.3 ผณา หรือ คำคม เป็นเอกลักษณ์ทางภาษาอย่างหนึ่งของคนอีสาน ลักษณะเด่นของผณา ก็คือ การให้ความรู้ ข้อคิด แนวปัญญาติด สอดคล้องกับวิถีชีวิตและความเชื่อการเปรียบเปรย อุทาหรณ์เตือนใจ การวางแผน ครอบครอง ครอบครองงาน เป็นต้น

3.4 บทสาด หรือสูตรบวัญ เป็นวรรณกรรมที่เกี่ยวเนื่องมาจากประเพณี การดำเนินชีวิตความเชื่อ ไสยาศรัตร์ และการสร้างบวัญกำลังใจ ใช้ประกอบในพิธีกรรมต่าง ๆ เช่น แต่งงาน สะเดาะเคราะห์ จีนบ้านใหม่ การบวช หรือการปรับเปลี่ยนสถานภาพในหน้าที่

การงาน เชื่อว่าเมื่อมีการประกอบพิธีต่าง ๆ บทสวดหรือสูตรบวชจะช่วยให้ผู้เป็นเจ้าของพิธีประสนบแต่ ความเรียบและมีมงคลอย่างยิ่ง

3.5 สรากัญญา, สารกัญญา หรือสรากัญญา เป็นบทสวดที่มีทำนองเฉพาะ ส่วนมากจะสวดในช่วงเวลาเข้าพรรษา และเมื่อออกพรรษาเข้าสู่หน้ากฐินกាល จะมีการแข่งขันระหว่างหมู่บ้านและชุมชนเสมอ เนื้อหาสาระเกี่ยวข้องกับศาสนา บำบัดบุญ กรรมและผลกรรม นรภ สรรษ

3.6 เพลงกล่อมลูก กือ วรรณกรรมที่แสดงถึงความรักและความผูกพันที่มีต่อสายใยรักสายโลหิตของชาวอีสานก่อต่ายอดดอคอกมาเป็นบทเพลงกล่อมลูกที่น่าประทับใจ เมื่อยามที่แม่ต้องซุ่มกระเตงลูกออกไปทำไร่ โภนา อุ่นนอนของลูกให้ต้นไม้ใหญ่ หรือเดียงนา หรือเมื่อยามที่อยู่ในหมู่บ้าน ได้คุณบ้านของชาวอีสานจะเป็นที่รวมของการทำกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งการงานท่อผ้า จักสาน และเลี้ยงลูกหลาน เพลงกล่อมลูก หมายถึงเพลงที่ใช้ว่องกล่อมให้เด็กนอนหลับ มักมีทำนองเนินนาับ จังหวะลีลาเชื่องช้าเนื่อความสามารถแบ่งเพลงกล่อมลูกออกเป็น 2 ประเภทตามลักษณะเนื้อหา ได้ดังนี้

3.6.1 เพลงกล่อมลูกที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเด็ก มักแสดงหรือเน้นให้เห็นถึงความรักความเอื้อไว้ที่พ่อแม่มีต่อลูกหรือบางครั้งอาจมีเนื้อเพลงบุ้งเด็กเพื่อไม่ให้เด็กเกร็ง ยอมนอน

3.6.2 เพลงกล่อมลูกที่มีเนื้อหาไม่เกี่ยวกับเด็ก อาจเป็นการบรรยายสภาพความเป็นอยู่ ระบายความรู้สึกของผู้ร้องหรือเป็นคติสอนใจ

3.7 หนังสือผูก (หนังสือใบลาน) กือ หนังสือที่ใช้แผ่นใบของต้นลาน ใช้เหล็กป้ายแหลมคล้ายเข็มเย็บผ้า เรียกว่า "เหล็กจาร" เป็นตัวอักษรลงไปในเนื้อใบลานภาคอีสานพบทั่วไปมี 3 ประเภท กือ

3.7.1 หนังสือผูก กือใบลานที่จารเรื่องวรรณกรรมท้องถิ่นล้วนใหญ่ เป็นวรรณกรรมนิทาน เช่น เรื่องซินไช จำปาสีตัน นางผึ้งหอม ท้าวกำกاد ท้าวคัชนา ท้าวกาละเกด ท้าวชูวนาง อ้ว้วยเป็นต้น

3.7.2 หนังสือก้อม กือหนังสือผูกใบลานชนิดสั้น ทำขนาดใบลานสั้น กว่าหนังสือผูก ทั่วไป เนื้อหาที่จดบันทึกในหนังสือก้อม ได้แก่ ตำราหม้อดู ตำราฤกษ์ยาม คตาอคัมประกอบพิธีกรรมต่าง ๆ หนังสือก้อมจารด้วยอักษรตัวธรรมกึมืออักษรไทยน้อยกึมือ

3.7.3 หนังสือเทคน์ กือใบลานที่บันทึกวรรณกรรมนิทานชาดก หรือ